

**CORRESPONDENTIE EN BETALINGEN UITSLUITEND RICHTEN AAN:
B.T. Hofs en H.M.S. Hofs-Akkersman, Jeurlinksweg 2, 7451 CL HOLTEN.
Telefoon: 0548-367422.**

dossiernummer : L0067552 goe

Heden, de **achtentwintigste augustus** tweeduizendtwaalf;
heb ik, Dennis Lucas, als toegevoegd
kandidaat gerechtsdeurwaarder werkzaam ten
kantore van Henricus Johannes Flonk,
gerechtsdeurwaarder met vestigingsplaats
Zwolle en aldaar kantoorhoudende aan
de Dokter Stolteweg 1-3;

op verzoek van:
de heer **Bernardus Theodorus Hofs** en mevrouw **Hilgonda Maria Stephanette Hofs-
Akkermans** als eisers, ook wel te noemen het echtpaar Hofs dan wel Hofs c.s., beiden wonende te
7451 CL Holten aan de Jeurlinksweg 2, procederend in persoon en woonplaats kiezende aan
voormeld adres;

GEDAGVAARD:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **V.N.I. Enschede B.V.**, statutiar
gevestigd en kantoorhoudende te **7678 AV GEESTEREN OV**, gemeente TUBBERGEN, aan het
adres **Dorpsstraat 45** (verder aan te duiden als V.N.I.), aldaar aan voormeld adres mijn exploit
doende en afschrift van deze dagvaarding en van de te melden producties, latende aan:

voormeld adres in gesloten envelop met
daarop de vermelding als wettelijk
voorgeschreven, omdat ik ter plaatse
voormeld niemand aantrof aan wie
exploit kon worden gedaan

OM:

Telfde P. Lucas
om op **dinsdag**, de ~~twaalfde~~ **twintigste september tweeduizendtwaalf**, des voormiddags te **09.30 uur**, in
persoon of vertegenwoordigd door een gemachtigde te verschijnen ter terechtzitting van de
rechtbank Almelo, sector kanton, locatie Almelo, alsdan zitting houdende in het gerechtsgebouw te
ALMELO aan het adres **Egbert Gorterstraat 5**;

M E T A A N Z E G G I N G :

hetzij vóór of uiterlijk op genoemde terechtzitting een met redenen omkleed schriftelijk antwoord
ter griffie in te dienen respectievelijk aan de griffier te verstrekken (Egbert Gorterstraat 5, 7607 GB
Almelo, Postbus 323, 7600 ZH Almelo);

dat, indien gedaagde niet op de voorgeschreven wijze op voormelde terechtzitting of op een nader
door de kantonrechter bepaalde roldatum in het geding verschijnt en de voorgeschreven termijnen
en formaliteiten in acht zijn genomen, de kantonrechter tegen gedaagde verstek zal verlenen en de
vordering zal toewijzen, tenzij deze hem/haar onrechtmatig of ongegrond voorkomt;

Inleiding

Eisers realiseren zich, dat zij hierbij een uitgebreide dagvaarding uitbrengen, hetgeen echter noodzakelijk is om de jarenlange onrechtmatige gang van zaken met betrekking tot de beslagleggingen door V.N.I. uitgebreid voor het voetlicht te brengen en zodoende te bereiken, dat de rechtbank het verzoek van Hofs c.s. tot opheffing van zowel een door V.N.I. gelegd conservatoir als executoriaal beslag op hun woning zal honoreren.

De beslagleggingen hebben plaatsgevonden tijdens procedures tussen V.N.I. en o.a. B.Th. Hofs naar aanleiding van een huurconflict tussen V.N.I. en het bedrijf Xenon. Te duiden valt ook de complexiteit, het grote belang en de duur van de procedures, die zich reeds jarenlang voortslepen, hetgeen met name is te wijten aan de proceshouding en handelwijzen van V.N.I..

Hofs c.s. wensen op te merken, dat zij zich voor een vrijwel onmogelijke opgave zagen gesteld om de zaken in deze dagvaarding op de juiste manier en overzichtelijk te duiden, dit omdat zowel meerdere rechters als V.N.I. zelf een werkelijk onvoorstelbare puinhoop hebben gecreëerd, waarin de weg bijna niet meer is te vinden. Het aandeel van de magistraten zal binnen afzienbare tijd in tal van publicaties wereldwijd worden gepubliceerd, omdat zij met hun handelwijze alle perken te buiten zijn gegaan.

Door de handelwijze van V.N.I. inzake de beslagleggingen is er grote financiële en mentale schade toegebracht aan eisers, zijnde een bejaard echtpaar, momenteel resp. 76 en 70 jaar oud en in gemeenschap van goederen gehuwd, alsook aan het bedrijf De Hofakker B.V. van B.Th. Hofs, dat ook in het pand aan de Jeurlinksweg 2 te Holten was gevestigd en door de gang van zaken onverkoopbaar is geworden, welke schade zij in een separate schadestaat-procedure op V.N.I. zullen trachten te verhalen. Zij verwijzen dienaangaande naar een uitspraak van de Hoge Raad: **HR 5 december 2003, JBPr 2004/14**, waarin o.a. staat vermeld, dat er op de beslaglegger een risicoaansprakelijkheid voor de gevolgen van het door hem gelegde beslag ligt indien de vordering waarvoor beslag is gelegd geheel ongegrond is, terwijl de vraag of een beslaglegger aansprakelijk is omdat de vordering ter verzekering waarvan het beslag is gelegd slechts gedeeltelijk is toegewezen, moet worden beantwoord aan de hand van de criteria die gelden voor misbruik van recht.

Het op 11 december 2003 gelegde conservatoir beslag dient op grond van art. 705 lid 2 Rv. te worden opgeheven, omdat primair deze beslaglegging niet volgens de regels is geschied en subsidiair dit conservatoir beslag reeds op 13 februari 2004 is overgegaan in een executoriaal beslag, dit althans volgens V.N.I. en de door haar ingeschakelde gerechtsdeurwaarder.

Het op 6 december 2010 gelegde executoriaal beslag dient te worden opgeheven, omdat het onrechtmatig is gelegd. Van groot belang daarbij is o.a. het nietig zijn van het vonnis d.d. 13 april 2010.

In deze dagvaarding zullen dienaangaande de ernstige vormfouten tijdens de procedure in eerste aanleg en van de in het hoger beroep betrokken rechters en het aandeel van V.N.I. daarin onder de aandacht van de rechter worden gebracht. De nietigheid van het vonnis van de kantonrechter zal tevens tot gevolg hebben, dat ook een komend arrest van het gerechtshof te Arnhem nietig zal zijn. Bovendien is het zo, dat omdat er door de kantonrechter geen door B.Th. Hofs te betalen bedrag onder **3. De Beslissing** is genoemd de omvang van de vordering niet vaststaat. Tenslotte zullen eisers onomstotelijk bewijzen, dat uit een berekening, die aan de hand van de inhoud van het vonnis door B.Th. Hofs is gemaakt, daarbij geholpen door deskundigen, gebleken is, dat niet V.N.I. een vordering heeft op hem, maar andersom hij een (aanzienlijke) vordering op V.N.I.

De Feiten:

1. Op 14 maart 2002 is er een huurovereenkomst gesloten tussen V.N.I. Enschede B.V. enerzijds en Xenon Webstore B.V.(i.o.) dan wel Xenon Webstore V.o.f anderzijds betreffende het bedrijfspand van V.N.I. Enschede B.V. aan de Neptunusstraat 23-25 te Enschede. Op de huurovereenkomst stond echter Xenon Computers V.o.f. als huurster genoemd, dit op voorstel zijdens V.N.I. vanwege administratieve redenen, omdat er op het moment van het betrekken van het pand er van de nog op te richten B.V. Xenon Webstore nog geen KvK-nummer en ook geen B.T.W.-nummer ten behoeve van de B.T.W. belaste huur beschikbaar was en deze gegevens wel beschikbaar waren via de op 31 december 2000 opgeheven, maar nog niet bij de Kamer van Koophandel uitgeschreven V.o.f. Xenon Computers. De beide vennoten van deze V.o.f. waren B.Th. Hofs, toentertijd 66 jaar en zijn zoon R.T.B. Hofs, toentertijd 30 jaar.

2. In de huurovereenkomst heeft V.N.I. een bedrag van € 86.381,60, excl. B.T.W. per jaar als huur genoemd, hetgeen onterecht was, omdat in dit bedrag een bedrag van € 16.131,60, excl. B.T.W. per jaar was begrepen betreffende aflossingen inzake een koop op afbetalingsregeling uit hoofde van een drietal tussen V.N.I. en Xenon Webstore B.V. afgesloten overeenkomsten omtrent leveringen ten behoeve van het huurpand van met name technische installaties. Een bedrag van € 24.004,97, excl. B.T.W. (**productie 1**) betreffende de aankopen moest via twee afzonderlijke facturen worden betaald. De betreffende orderbevestigingen (**producties 2,3 en 4**), waarin duidelijk is te zien, dat een gedeelte van de aankoop moest worden betaald via de jaarlijkse "huurprijs" en en welke "huurprijs" ter aflossing van de aankopen door Xenon Webstore B.V. is verhoogd van € 70.250,--, excl. B.T.W. naar € 86.381,60, excl. B.T.W. per jaar, staan dus alle op naam van Xenon Webstore B.V. en hebben niets van doen met de ten tijde van het afsluiten van de huurovereenkomst niet meer bestaande Xenon Computers V.o.f. en dus ook niet met haar voormalige vennoten, de heren B.Th. Hofs en R.T.B. Hofs.

Eisers wensen op te merken, dat een professionele verhuurster als V.N.I. en haar makelaar, de heer R.Duijn van DTZ Makelaardij, vanzelfsprekend het juiste jaarlijks te betalen bedrag aan kale huur in de overeenkomst hadden moeten vermelden, zijnde € 70.250,--, excl. B.T.W. en dat zij de bijzondere en afwijkende afspraken in een side-letter bij de huurovereenkomst duidelijk hadden moeten vermelden i.p.v. domweg een huurbedrag van € 86.381,60 in de huurovereenkomst te noemen, dit met name omdat B.Th. Hofs op geen enkele manier op de hoogte was van de gang van zaken en besprekingen dienaangaande.

Uit het bovenstaande vloeit ook voort, dat V.N.I. aan Xenon (toen zij nog nota's verzond) maandelijks te hoge huurnota's heeft verzonden, namelijk ten bedrage van € 7.428,82 (**productie 5**), excl. B.T.W. in plaats van huurnota's ten bedrage van € 5.854,16 excl. B.T.W..

3. In verband met de niet werkende airco-installatie en de enorme last die zij als gevolg van de ondragelijke hitte ondervond bij haar bedrijfsvoering en waardoor één van de bestuurders zelfs levensbedreigend nierfalen heeft opgelopen, heeft Xenon uiteindelijk op 23 mei 2003 de maandelijksse betalingen opgeschort, dit dus na ruim een jaar deze betalingen onverkort te hebben verricht. Op deze opschorting heeft V.N.I. nooit inhoudelijk gereageerd, maar slechts gesteld, dat Xenon Webstore achter liep met haar "huurbetalingen".

4. In plaats van de reden van opschorting, zijnde de ernstige problemen met de airco-installatie, aan te pakken is V.N.I. op het idee gekomen de voormalige vennoot van Xenon Computers V.o.f., zijnde B.Th. Hofs, vanwege zijn bezittingen aansprakelijk te stellen voor de achterstallige betalingen. De bestuurders van Xenon Webstore B.V.(i.o.) dan wel Xenon Webstore V.o.f., zijnde de heren R.T.B. Hofs en M.C. Mensink, waren jonge ondernemers en hadden tijdens de opbouwfase van hun bedrijf geen enkel bezit.

Op 8 december 2003 is er door de advocaat van V.N.I., zijnde mr. B.J.N. de Wilde, een verzoekschrift (**productie 6**) ex artikel 725 Rv. tot het leggen van conservatoir beslag op het woonhuis van eisers aan

de Jeurlinksweg 2 te Holten ingediend bij de voorzieningenrechter te Almelo, welk verzoek door de voorzieningenrechter is toegewezen, dit onder voorwaarde, dat de procedure in de hoofdzaak binnen 14 dagen zou worden uitgebracht.

5. Tijdens de door V.N.I. op 23 december 2003 opgestarte bodemprocedure en het hoger beroep van het in de bodemprocedure gewezen vonnis d.d. 13 april 2010 heeft B.Th. Hofs met tal van stukken onderbouwd bewezen, dat hij nooit iets van doen heeft gehad met de huurovereenkomst tussen V.N.I. en Xenon, dit ondanks de vermelding van het (voormalige) bedrijf Xenon Computers V.o.f. op de huurovereenkomst. De kantonrechter heeft in de bodemprocedure ondanks alle bewijsvoering echter geoordeeld, dat B.Th. Hofs van meet af aan de huurder is geweest en dit ook is gebleven. Het eindvonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010 en ook haar daaraan voorafgaande tussenvonnissen bevatten bovendien nog meerdere ernstige juridische misslagen, waarop eisers verderop zullen terugkomen, dit vanwege de omvang ervan echter slechts summier.

Spraakmakend inzake de visie van V.N.I. zelf omtrent de identiteit van de huurder is de brief d.d. 24 juni 2003 van de advocaat van V.N.I. aan de heren R.T.B. Hofs en M.C.Mensink (**productie 7**). In deze brief wordt gesproken over vorderingen van V.N.I. op deze beide heren. Een letterlijk citaat daarbij is: *Hierdoor schrijf ik u in persoon aan als voormalige vennoot van Xenon Webstore V.o.f.* Verderop in die brief worden de beide heren gesommeerd een bepaald bedrag aan V.N.I. te voldoen en wordt hen medegedeeld, dat wanneer zij niet aan die sommatie voldoen er een gerechtelijke procedure tot invordering tegen hen zal worden aangevangen. Ook wordt er een kortgeding aangekondigd ter ontruiming van het gehuurde.

6. Zoals in de Inleiding reeds is aangegeven zullen Hofs c.s. in deze dagvaarding bewijzen, welke fouten en onrechtmatige daden er door V.N.I. zijn begaan met betrekking tot haar beslagleggingen en tevens aantonen, waarom er ten spoedigste een eind dient te komen aan de voor hen onhoudbare toestand met betrekking tot de op hun woning rustende beslagen.

Het conservatoir beslag

7. Naar de mening van eisers heeft V.N.I. niet voldaan aan de door de voorzieningenrechter op 8 december 2003 gestelde voorwaarden inzake het leggen van het conservatoir beslag, waarmee dit beslag vanaf 23 december 2003 onrechtmatig is.

Zij voeren daartoe het volgende aan:

a) In de dagvaarding van 23 december 2003, die de procedure in de hoofdzaak moest inluiden, staat onder MET AANZEGGING:

“Dat aan gedaagden, indien deze niet op de eerste of op een door de rechter nader bepaalde roldatum in het geding verschijnen, dan wel verzuimen procureur te stellen hoewel hem/haar/hun dat bij dagvaarding was aangezegd, en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht genomen zijn, door de rechter verstek wordt verleend en de vordering door de rechter tegen gedaagden toegewezen wordt, tenzij de rechter deze vordering onrechtmatig of ongegrond voorkomt”

En onder OM staat:

“op woensdag de veertiende januari 2004 des voormiddags om 10 uur niet in persoon doch vertegenwoordigd door een procureur te verschijnen ter rechtszitting van de Rechtbank Almelo, Enkelvoudige Kamer voor burgerlijke zaken, alsdan aldaar gehouden wordende in het gerechtsgebouw aan de Egbert Gorterstraat 5.”

De bovengenoemde dagvaarding is op 23 december 2003 door B.Th. Hofs op zijn woonadres ontvangen.

b) Op 24 december 2003 heeft Hofs-Akkermans gesproken met de op dat moment in de huurzaak gemachtigde van haar zoon R.T.B. Hofs, zijnde mr. D. Kant van Kienhuis Hoving Advocaten te Almelo, en hem verzocht ook namens haar man als advocaat op te treden, uiteraard omdat er in de dagvaarding stond, dat B.Th. Hofs zich moest laten vertegenwoordigen door een procureur.

Uit de brief van mr. Kant d.d. 31 december 2003 (**productie 8**) blijkt, dat hij de betreffende opdracht wil aannemen. Tevens vraagt hij om een voorschot van € 3.000,--, excl. B.T.W. en 6% kantoorkosten.

c) Op 6 januari 2004 hebben B.Th. Hofs en zijn zoon R.T.B. Hofs de dagvaarding van 23 december 2003 overhandigd aan hun nieuwe gemachtigde mr. S.J. van Susante. Ter info: Mr. Kant is geen huurrechtspecialist en vanwege de complexiteit en moeilijkheidsgraad van de zaak is in goed onderling overleg tussen alle betrokkenen besproken, dat mr. Van Susante de zaak zal overnemen.

d) Op 7 januari 2004 maakte mr. Van Susante mr. De Wilde (de advocaat van V.N.I.) er vervolgens mondeling en schriftelijk op attent, dat de betreffende dagvaarding niet aanhangig had moeten worden gemaakt bij de Enkelvoudige Kamer voor burgerlijke zaken te Almelo, maar bij de Sector Kanton, Locatie Enschede. Artikel 93 BW Rv. geeft immers aan, dat zaken betreffende huurovereenkomsten door de kantonrechter moeten worden behandeld, aldus mr. Van Susante. Na overleg tussen de beide advocaten werd er vervolgens afgesproken, dat mr. De Wilde de procedure niet zou laten doorgaan bij de Enkelvoudige Kamer voor burgerlijke zaken te Almelo, maar aanhangig zou maken bij de Sector Kanton, Locatie Enschede. Het herstelexploot voor de Kantonrechterprocedure is op 14 januari 2004 betekend aan het kantooradres van mr. Van Susante.

e) Later is echter gebleken, dat de oorspronkelijke dagvaarding d.d. 23 december 2003 nooit bij de Enkelvoudige Kamer is aangebracht. De betreffende dagvaarding met het herstelexploot is op 14 januari 2004 alleen aan de sector Kanton Enschede gestuurd. Bij telefonische navraag d.d. 28 februari 2006 van Hofs-Akkermans bij de griffie van de Rechtbank Almelo, Enkelvoudige kamer, en ook bij de Sector Kanton bleek, dat niemand ook maar iets betreffende de bovengenoemde dagvaarding d.d. 23 december 2003 kon vinden, laat staan een zaaknummer of een rolnummer! Hofs-Akkermans heeft gesproken met de heer M. van der Wal en mevrouw C. Koppelman.

f) De volgende gebeurtenissen ondersteunen, hetgeen eisers betreffende het niet volgens de regels leggen van het conservatoir beslag hierboven reeds hebben gesteld:

- op 8 januari 2004 vermeldt V.N.I. onder punt 24 van de dagvaarding in Kortgeding het volgende:

“V.N.I. zal op heel korte termijn opnieuw gedaagden dagvaarden in een bodemprocedure teneinde de huurovereenkomst te ontbinden”

- op 12 januari 2004 schrijft mr. De Wilde aan de Rechtbank Almelo sector Kanton te Enschede:

“Hierbij treft u in origineel en in kopie aan het herstelexploot met daarbij de op 23 december 2003 aan gedaagde partijen betekende dagvaarding. Vriendelijk verzoek ik u de zaak te introduceren ter rolzitting van 20-01-2004. De in de inleidende dagvaarding genoemde productie 13, de beslagstukken, zijn nog niet in mijn bezit. Ik heb deze stukken opgevraagd bij onze procureur te Almelo. Zodra ik deze ontvangen heb zal ik ze in origineel en in kopie aan u toezenden”

- mr. Van Susante schrijft op 15 januari 2004 na het herstelexploot van mr. De Wilde te hebben ontvangen aan de Sector Kanton, locatie Enschede:

“Cliënten zijn tezamen met Xenon B.V. door V.N.I. Enschede B.V. als eiseres gedagvaard om te verschijnen op de eerstvolgende rolzitting d.d. dinsdag 20 januari 2004 te 9.30 uur”

Mr. Van Susante noemt deze zaak in zijn brief ook uitdrukkelijk: *nieuwe zaak*.

- op 21 januari 2004 schrijft mr. Van Susante in zijn pleitaantekeningen betreffende de kortgeding procedure aan de voorzieningenrechter van de Rechtbank Almelo:

“V.N.I. heeft gisteren een bodemprocedure aanhangig gemaakt bij de sector Kanton, locatie Enschede met een vrijwel gelijklopende vordering”

- In de Conclusie van Replik tevens wijziging van eis d.d. 12 december 2008 van V.N.I. in de hervatte bodemprocedure tegen B.Th. Hofs schrijft V.N.I. onder punt 15. het volgende:

“De ontruiming vond plaats op grond van de uitspraken in kort geding, waarna V.N.I. nu juist onderhavige bodemprocedure startte om te komen tot een ontbinding van de huurovereenkomst”.
(onderstreping door adv.)

g) De dagvaarding betreffende de bodemprocedure d.d. 23 december 2003, die V.N.I. dus als procedure in de hoofdzaak had willen aanmerken, is daadwerkelijk pas op 14 januari 2004 aanhangig gemaakt aan het kantooradres van mr. Van Susante van Hekkelman te Arnhem, waar de heren Hofs domicilie hadden gekozen. De termijn van aanhangig maken is dus duidelijk niet in overeenstemming met de voorwaarde, die de voorzieningenrechter in zijn toestemming tot conservatoir beslag d.d. 8 december 2003 in zijn beschikking stelde, n.l. dat verzoekster de eis in de hoofdzaak binnen veertien dagen na beslaglegging tegen gerekwestreerde diende in te stellen. Te duiden valt, dat V.N.I. om een termijn van 30 dagen had verzocht.

De termijn van veertien dagen is volgens uitspraken van de HR absoluut bindend en daar kan niet van worden afgeweken, alleen om zeer dringende redenen. Noch de voorzieningenrechter noch de kantonrechter hebben toestemming gegeven de termijn van 14 dagen, zoals genoemd in het bovengenoemde verzoekschrift/beschikking (zie productie 6) betreffende het conservatoir beslag, te verlengen naar 33 dagen.

h) Een belangrijk verschil tussen een zaak bij de Enkelvoudige Kamer en een zaak bij de kantonrechter is ingevolge de wetsartikelen 79 en 111 Rv., dat partijen bij de Enkelvoudige Kamer niet in persoon, maar slechts bij procureur kunnen procederen, terwijl bij de kantonrechter wel in persoon geprocedeerd kan worden.

De dagvaarding van 23 december 2003, waarin dus onder MET AANZEGGING de verkeerde tekst staat, niet de juiste rechterlijke instantie is aangegeven, als datum voor de rolzitting woensdag 14 januari 2004 noemt en bovendien niet de correcte gegevens over het procederen bevat is dus niet de juiste dagvaarding. B.Th. Hofs heeft slechts deze dagvaarding ontvangen en wel op 24 december 2003 en heeft naar aanleiding van de vermeldingen op deze dagvaarding aangaande de verplichte vertegenwoordiging door een procureur contact gelegd met een advocaat en daardoor ook kosten gemaakt, terwijl wanneer de dagvaarding de correcte gegevens had vermeld hij had kunnen lezen, dat hij bij de kantonrechter ook in persoon had kunnen procederen.

i) Tevens stellen eisers, dat er geen sprake kan zijn van een vergissing aan de zijde van V.N.I. betreffende de juiste rechterlijke instantie voor het aanbrengen van de procedure in de hoofdzaak, zijnde de dagvaarding voor de bodemprocedure. Deze bewering wordt als volgt gestaafd:

- op 28 juli 2003 heeft V.N.I. reeds een dagvaarding voor een bodemprocedure over dezelfde zaak wel aanhangig gemaakt bij de juiste instantie, zijnde sector Kanton, locatie Enschede. Deze dagvaarding is overigens nooit door B.Th. Hofs ontvangen.

- het royement voor deze zaak (onder nummer 148555) is door de advocaat van V.N.I. aangevraagd bij de sector Kanton, locatie Enschede d.d. 13 januari 2004 en op 10 februari 2004 is deze zaak definitief van de rol gehaald, dit overigens vanwege het vermelden van de verkeerde eiseres in deze dagvaarding, zijnde V.N.I. Vastgoed B.V..

De conclusie:

Deze kan alleen maar zijn, dat de dagvaarding inzake de bodemprocedure te laat betekend is, waardoor het op 8 december 2003 gelegde conservatoir beslag reeds in december 2003 is komen te vervallen en bij het Kadaster had moeten worden doorgehaald en er dus ten onrechte tot de dag van vandaag een conservatoir beslag op de woning van eisers bestaat, dit met alle gevolgen van dien.

Uit het Hypothecair bericht object d.d. 17 december 2010 (**productie 9**) blijken twee zaken:

1. Het conservatoir beslag voor een bedrag van € 100.000,-- is nooit doorgehaald;
2. V.N.I. heeft op 6 december 2010 een executoriaal beslag laten inschrijven voor een bedrag van € 331.640,--.

Verderop in deze dagvaarding zullen eisers bewijzen, dat die inschrijving van het executoriaal beslag een zelfstandig gelegd beslag betreft inzake het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010, dat is gewezen in de bodemprocedure met zaaknummer 158791 CV EXPL 190/04, ten aanzien waarvan de dagvaarding d.d. 23 december 2003 is uitgebracht.

De onrechtmatige daden met betrekking tot de eerste geclaimde overgang van het conservatoir beslag in een executoriaal beslag d.d. 18 augustus 2010

A) *Het door Gerechtsdeurwaarder Karin Wigger laten uitbrengen van een foutief exploit aan B.Th. Hofs*

8. In januari 2004 heeft V.N.I. vanwege een spoedeisend belang tevens een kortgeding procedure opgestart ter betaling door de beide heren Hofs van o.a. achterstallige huur en ontruiming door Xenon B.V. van haar bedrijfspand. De betreffende dagvaarding is uitgebracht op 8 januari 2004 en bij herstelexploit d.d. 13 januari 2004 gewijzigd, omdat V.N.I. gedaagde sub 4, zijnde Xenon B.V., abusievelijk had aangeduid als Xenon Computers B.V..

Op 13 februari 2004 heeft V.N.I. het betreffende vonnis van de voorzieningenrechter d.d. 30 januari 2004 door Gerechtsdeurwaarder Karin Wigger (verder te noemen Karin Wigger) aan B.Th. Hofs laten betekenen. In dit vonnis waren de beide heren Hofs hoofdelijk (des dat de één betalende de ander zal zijn bevrijd) o.a. veroordeeld tot het betalen van een bedrag van ca. € 70.000,-- aan V.N.I. wegens achterstallige huurpenningen en meerwerk.

9. In het betekeningsexploit van 13 februari 2004 (**productie 10**) heeft V.N.I. onder het kopje MET AANZEGGING vervolgens ten onrechte laten stellen, dat *er tevens tot openbare verkoop zal worden overgegaan van de reeds ten laste van gerequireerde sub 2 in beslag genomen onroerende zaak.*

Gerequireerde sub 2 was B.Th. Hofs. Dit had echter nooit zo gesteld mogen worden, omdat het kortgeding niet als procedure in de hoofdzaak in aanmerking kon komen, omdat de betreffende dagvaarding te laat was uitgebracht, namelijk dus eerst op 8 januari 2004.

10. Zijdens V.N.I. zijn naderhand verschillende (tegenstrijdige) verklaringen betreffende het conservatoir beslag afgelegd:

- a) In een brief d.d. 29 september 2005 in een procedure voor de Kamer van Gerechtsdeurwaarders schrijft de heer Van het Laar van Karin Wigger, dat er op 11 december 2003 beslag is gelegd op de onverdeelde helft van de aan de heer Hofs toebehorende onroerende zaak en dat de eis in de hoofdzaak middels de dagvaarding van 23 december 2003 is ingesteld en dat die dagvaarding dus tijdig is betekend.

Uit die brief blijkt ook, dat Karin Wigger heeft aangenomen, dat het vonnis d.d. 30 januari 2004 is gewezen met betrekking tot de dagvaarding d.d. 23 december 2003.

De heer Van het Laar heeft namelijk verklaard, *dat door het feit dat de vordering van de beslag leggende partij in het kortgeding door de rechter is toegewezen en dit vonnis aan de heer Hofs is betekend het conservatoire beslag is overgegaan in een executoriaal beslag, dit ingevolge artikel 704 Rv.* Blijkens zijn verklaring is hem dit door V.N.I. medegedeeld, welke mededeling dus in strijd met de waarheid was.

- b) Mr. De Wilde heeft later in een brief d.d. 9 mei 2005 aan mr. P.M.Wilmink van de Raad van Toezicht onder punt 14 (**productie 11**) het volgende verklaard:

“Het conservatoire beslag is op 12-12-2003 (inschrijving Kadaster) door V.N.I./mr. De Wilde van Hoge van den Broek gelegd op de woning van het echtpaar Hofs en is op 16 december aan de heer Hofs betekend. Op 23 december is de bodemdagvaarding betekend zodat als “procedure in de hoofdzaak” als bedoeld in art. 700 lid 3 Rv. die bodemprocedure heeft te gelden. De Dagvaarding in Kortgeding was daarvoor te laat betekend (januari 2004) Derhalve is het beslag op het woonhuis van het echtpaar Hofs conservatoir en pas nadat door de Rechtbank vonnis is gewezen in de bodemprocedure en de vordering van V.N.I. Enschede B.V. is komen vast te staan, is er sprake van een executoriaal beslag”

- c) Na beëindiging van de latere schuldsaneringsregeling voor het echtpaar in het kader van de WSNP heeft V.N.I. gesteld, dat het conservatoir beslag op de woning is herleefd.
- d) In een kortgedingprocedure, die door B.Th. Hofs op 29 september 2008 werd opgestart teneinde het conservatoir beslag te laten opheffen, heeft de (nieuwe) advocaat van V.N.I. (mr. Naus) in zijn pleitnotities namens haar uitdrukkelijk verklaard, dat de bodemprocedure in relatie tot het conservatoir beslag had te gelden als de procedure in de hoofdzaak.

Vervolgens heeft de voorzieningenrechter in zijn vonnis d.d. 6 oktober 2008 als vaststaand feit o.a. vermeld:

V.N.I. heeft op 11 december 2003 ten laste van Hofs conservatoir beslag laten leggen op de onroerende zaak van Hofs aan de Jeurlinksweg 2 te Holten, dit tot verzekering van verhaal voor een door haar gestelde vordering op Hofs. De hoofdzaak, die connex is aan de beslaglegging, betreft een geschil dat dient bij de kantonrechter te Enschede onder het zaaknummer 158791 CV EXPL.190/04.

Onder r.o. 4.1 heeft de voorzieningenrechter tevens geoordeeld, dat het conservatoir beslag nimmer executoriaal is geworden, nu in de hoofdzaak nooit een eindvonnis is gewezen.

- e) Op 12 december 2008 schrijft V.N.I. in haar Conclusie van Replik tevens wijziging van eis ten aanzien van B.Th. Hofs onder punt 9. betreffende de bovengenoemde kortgedingprocedure nogmaals: *“Namens VNI is ter mondelinge behandeling gewezen op de onderhavige procedure, die in relatie tot het beslag heeft te gelden als de hoofdzaak.”*

B) Het door Karin Wigger laten betekenen van een executoriaal beslag aan de beide hypotheekhouders

11. Op 18 maart 2004 (**produktie 12**) heeft V.N.I. het proces-verbaal van het op 11 december 2003 gelegde conservatoir beslag door Karin Wigger op grond van artikel 508 Rv. via de betreffende notarissen aan de beide hypotheekhouders Rabobank en ING-bank laten betekenen, dit met de vermelding, *dat door de betekening aan B.Th. Hofs op 13 februari 2004 van het vonnis van de voorzieningenrechter d.d. 30 januari 2004 (dus het kortgeding betreffende) de executoriale titel thans voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden en dat de banken thans tot uitoefening van hun rechten kunnen geraken als bedoeld in artikel 544 Rv. e.v.*

Het uitbrengen van dit exploit en de inhoud ervan was om de volgende redenen onjuist:

- De bodemprocedure gold als de procedure in de hoofdzaak (later is dus gebleken, dat het conservatoir beslag had moeten vervallen, omdat die dagvaarding inzake de bodemprocedure te laat aanhangig is gemaakt) en niet het kortgeding, dat daarvoor overigens (eveneens) te laat is betekend.
- Er kan bovendien ingevolge wetsartikel 508 Rv. alleen een executoriaal beslag aan de hypotheekhouders worden betekend als er een inschrijving bij het Kadaster van dit beslag heeft plaatsgevonden ingevolge wetsartikel 505 Rv., waarvan echter geen sprake is geweest.
- Ten onrechte is er in het exploit dus gesteld, *dat door betekening van het vonnis van 30 januari 2004 aan B.Th. Hofs op 13 februari 2004 de betekening (aan de hypotheekhouders) geschiedt ingevolge de bepalingen der wet en ten effecte rechtens, opdat gerequireerden op legale wijze kennis dragen van het door requirante gelegde beslag en mitsdien tot uitoefening kunnen geraken van hun rechten als bedoeld in artikel 544 e.v. Rv.*
- In plaats van gerequireerden had er in die zin in het exploit natuurlijk gesproken moeten worden over geïnsinueerden.

C) Het opdracht geven aan Karin Wigger tot het voeren van onrechtmatige correspondentie

12. Op 22 maart 2004 bevestigt de Rabobank (**produktie 13**) aan Karin Wigger, dat zij het exploit, houdende de betekening van het executoriaal beslag ten verzoeken van V.N.I. Enschede B.V., heeft ontvangen en tevens deelt zij in haar brief mede, *dat zij zo nodig binnen 6 maanden na heden tot executie zal overgaan voor het maximale bedrag van de hypotheek, zijnde € 340.335,16 plus 35% aan renten en kosten.* Verder schrijft de Rabobank: *“als van een eventuele hypotheekhouder met een lagere rang de aanzegging is ontvangen dat zij de executie overnemen en tot verkoop overgaan, dan gelieve u ons te informeren.”*

13. Op dezelfde datum ontvangen eisers een brief van de Rabobank (**produktie14**), waarin als onderwerp staat vermeld: *executoriale beslaglegging op onroerende zaak aan de Jeurlinksweg 2.* In die brief wordt het echtpaar aangemaand het beslag binnen 10 dagen te regelen, omdat de bank anders genoodzaakt zal zijn de vereiste maatregelen te nemen, hetgeen o.m. opzegging van de financiering zal moeten inhouden, aldus de bank.

14. Vervolgens schrijft Karin Wigger op verzoek van V.N.I. op 30 juni 2004 aan de Rabobank (**productie 15**), dat de door haar gestelde termijn van een half jaar waarbinnen zij tot executie zal overgaan wel erg lang is. In verband daarmee sommeert Karin Wigger de Rabobank binnen twee weken na 30 juni 2004 de executie ter hand te nemen, bij gebreke waarvan Karin Wigger haar opdrachtgever zal adviseren een verzoek te doen aan de voorzieningenrechter om een termijn vast te stellen waarbinnen de Rabobank tot executie moet overgaan.

15. Op dezelfde datum schrijft Karin Wigger op verzoek van V.N.I. aan B.Th. Hofs (**productie 16**) het volgende:

“In bovengenoemde zaak hebben wij opdracht gekregen de executie van het op 30 januari 2004 door de Voorzieningenrechter in de Rechtbank Almelo gewezen vonnis verder ter hand te nemen. Inmiddels hebben wij er bij de eerste hypotheekhouder op aangedrongen, dat zij tot verkoop van uw woning zullen overgaan.”

16. Op 16 juli 2004 schrijft de Rabobank aan het echtpaar, dat zij heeft begrepen, dat er inzake de beslaglegging door V.N.I. Enschede B.V. nog geen oplossing is gevonden. Tevens stelt zij o.a., dat om tot executie over te gaan haar vordering opeisbaar zal moeten zijn, wat opzegging van de financiering zal betekenen.

17. Op 26 juli 2004 schrijft de Rabobank aan Karin Wigger, dat zij er bij het echtpaar op aan gedrongen heeft om tot een bevredigende oplossing te komen en dat zij begrepen heeft, dat er binnenkort een gesprek zal plaatsvinden tussen V.N.I. en de familie Hofs. Ook wijst de Rabobank erop, dat er bij een gedwongen verkoop van de woning sprake zou kunnen zijn van misbruik van recht, omdat er na betaling van de fiscus en de beide hypotheekhouders naar verwachting niets voor V.N.I. zal resteren.

De pogingen van B.Th. Hofs (en zijn echtgenote en zoon) om met V.N.I. tot een oplossing te komen

18. Eisers willen er met nadruk op wijzen, dat het pertinent niet aan B.Th. Hofs (en zijn zoon) te wijten is, dat het beslag (zo dit al zou hebben bestaan) na het vonnis niet is opgeheven. De heren Hofs waren er, hoewel zij het op onderdelen niet eens waren met het vonnis d.d. 30 januari 2004, vanzelfsprekend mee bekend, dat zij aan dit uitvoerbaar bij voorraad verklaarde vonnis hadden te voldoen. Ook omdat eisers langdurige en kostbare procedures voorzagen, waarop zij vanwege hun leeftijd en andere omstandigheden vanzelfsprekend niet zaten te wachten, hebben zij diverse pogingen ondernomen om er met V.N.I. uit te komen:

- a) Op enig moment (ergens in de maand juni 2004) heeft de advocaat van de heren Hofs, zijnde mr. S.J. van Susante, namens zijn cliënten een bod aan V.N.I. gedaan van ca. € 35.000,-- exclusief BTW (d.i. incl. B.T.W € 41.650,--). Dit bod overtrof zelfs het bedrag, dat de heren Hofs op grond van het vonnis van de voorzieningenrechter aan V.N.I. moesten betalen, wanneer daarbij althans (terecht) rekening werd gehouden met bewezen verkeerde boekingen van V.N.I. ten nadele van Xenon en de ongerechtvaardigde verrijking door V.N.I. (**productie 17**), welke verrijking door de advocaat van de heren Hofs verzuimd was in de procedure in te brengen. Over de hoogte van de verrekening met betrekking tot deze ongerechtvaardigde verrijking had natuurlijk indien gewenst nog door partijen onderhandeld kunnen worden.

Vanwege een foutieve interpretatie door V.N.I. van het door de voorzieningenrechter in het vonnis d.d. 30 januari 2004 onder **De beslissing** onder punt II gestelde is het echter niet tot een schikking gekomen. V.N.I. heeft door die (welbewuste) foutieve interpretatie, waarbij zij heeft gedaan alsof de heren Hofs door de voorzieningenrechter ook veroordeeld waren tot het doorbetalen van de huurpenningen na ontruiming van het pand op 25 februari 2004 (tevens rechtsgeldige beëindigingsdatum van de huurovereenkomst), dit tot in principe 14 maart 2007 (de beëindiging van de eerste periode van vijf jaren van de huurovereenkomst), gedurende een reeks van jaren getracht het echtpaar Hofs en hun zoon grote bedragen afhandig te maken, waarbij geen middel werd geschuwd. Op deze gang van zaken en de daarmee verbonden fraude en bedrog willen eisers thans niet verder ingaan. Dienaangaande zullen zij te zijner tijd een separate procedure tegen V.N.I. en haar concernrelaties opstarten om de door de handelwijze van V.N.I. ook dienaangaande aangerichte schade te verhalen.

- b) Kort voor de latere faillissementsaanvraag door V.N.I., waarop eisers verderop in deze dagvaarding zullen terugkomen, en ook nog voorafgaande aan de zitting dienaangaande op 22 december 2004, hebben eisers nog verschillende pogingen gedaan om met V.N.I. tot een vergelijk te komen, dit gebaseerd op het kortgedingvonnis d.d. 30 januari 2004:

- op 2 november 2004 (**produktie 18**) hebben zij en hun zoon over het onder a) genoemde bod nog het volgende aan mr. De Wilde geschreven (letterlijk citaat):

“Zeer belangrijk:

Reeds vele maanden geleden hebben wij via Mr. Van Susante van Hekkelman aan u t.b.v. uw cliënte V.N.I. een bod gedaan van ca. € 35.000,- (excl.B.T.W.). Voor ons is het nu pas overduidelijk en u moet het toentertijd al geweten hebben, dat dit bod dus meer dan voldoende was om aan het vonnis van de rechter te voldoen”

- op 19 november 2004 heeft R.T.B. Hofs, (dus de andere voormalige vennoot van Xenon Computers V.o.f.), een fax gestuurd aan de heer P.Silderhuis (**produktie 19**) en hem daarbij nogmaals een kopie gestuurd van de bovengenoemde brief van 2 november 2004 aan de gemachtigde van V.N.I., in welke brief zeer duidelijke uitleg wordt gegeven over het feit, dat het aan V.N.I. verschuldigde bedrag max. ca. € 70.000,- kan bedragen. Nogmaals geeft R.T.B. Hofs in deze fax aan, dat het eerder gedane bod van € 35.000,- (dit was excl. B.T.W.) meer dan toereikend was, rekening houdend met de ongerechtvaardigde verrijking. Ook geeft hij aan tot een gesprek bereid te blijven.

Mr. De Wilde heeft later aan Hofs-Akkermans telefonisch bevestigd, dat zij de brief van 2 november 2004 meteen aan V.N.I. had doorgestuurd.

- ook Hofs-Akkermans heeft in een laatste poging om het tij te keren getracht de heer H.Silderhuis (bestuurder van V.N.I.) er op 6 december 2004 telefonisch van te overtuigen, dat de door V.N.I. geclaimde bedragen niet klopten en heeft wederom aangeboden een bedrag van € 41.650,- aan V.N.I. te betalen. Samen met de ongerechtvaardigde verrijking kwam dit bod dan neer op ca. € 87.000,-incl. B.T.W. , aldus Hofs-Akkermans in het telefoongesprek.

In dit telefoongesprek heeft zij de heer Silderhuis er nogmaals uitdrukkelijk op gewezen, dat V.N.I. en haar advocaat fout zaten met hun bewering, dat de voorzieningenrechter onder punt II van zijn vonnis van 30 januari 2004 de beide heren Hofs had veroordeeld tot doorbetaling van de huurpenningen na ontruiming, dit omdat onder dat punt II alleen door hem was gesteld, dat er huurpenningen moesten worden betaald tot rechtsgeldige beëindiging van de huurovereenkomst en dat die beëindiging door alle omstandigheden voorafgaande aan de ontruiming rechtsgeldig op die ontruimingsdatum, zijn de 25 februari 2004, tussen partijen had plaatsgevonden.

De verzoekschriften tot faillietverklaring

19. Hofs c.s. vinden het van belang de rechtbank te informeren, waarom de executoriale verkoop geen doorgang heeft gevonden. De hypotheekhouders weigerden vanwege alle omstandigheden van het geval de executie over te nemen, een weigering die alleen in zeer uitzonderlijke situaties aan de orde is. V.N.I. zal ook beseft hebben, dat er bij een gedwongen verkoop niets voor haar te ontvangen zou zijn overgebleven. In een brief van 30 augustus 2004 aan mr. Van Susante heeft mr. De Wilde dienaangaande gesteld: “er is voldoende informatie verstrekt over de slechte financiële situatie van uw cliënte, mijn cliënte is daar thans ook van doordrongen”.

20. Vervolgens heeft V.N.I. op 17 november 2004 bij de rechtbank te Almelo twee verzoekschriften ingediend tot faillietverklaring van B.Th. Hofs en R.T.B. Hofs. In het verzoekschrift ten aanzien van B.Th. Hofs (**produktie20**) heeft V.N.I. om de pluraliteit van vorderingen aan te tonen de volgende vorderingen ingediend:

- een vordering van de Rabobank ter hoogte van € 340.335,16;
- twee vorderingen van ING, één ter hoogte van € 197.206,53 en één ter hoogte van € 28.451,20.

De vordering van de Rabobank betrof een normale hypotheek, waarvan de rente altijd op tijd was betaald en waaromtrent geen aflossingen verplicht waren. De vordering van de ING-bank betrof een rekening-courant-overeenkomst, waarvan de rente eveneens steeds op tijd was voldaan (dit door een derde partij aan wie het bedrag van de lening was doorgeleend) en waaromtrent evenmin verplichte aflossingen aan de orde waren. De enige vereiste in de betreffende kredietovereenkomst was, dat Hofs c.s. de kredietlimiet van € 200.000,- niet mochten overschrijden. Bij overschrijding moest er overschrijdingsprovisie worden betaald.

Wat het bedrag van € 28.451,20 betreft, deze vordering bestond niet en heeft ook bewezen nooit bestaan op de heren Hofs en behoorde tot het faillissement van Xenon Webstore B.V. Eisers verwijzen daartoe naar de Beschikking van de rechtbank Almelo d.d. 5 januari 2005 (**produktie 21**) en de Beschikking van het Gerechtshof Arnhem d.d. 21 februari 2005 (**produktie 22**) aangaande hun zoon R.T.B. Hofs. In beide beschikkingen wordt door de rechtbank gesteld, *dat het niet aannemelijk is gemaakt, dat de ING-bank betreffende girorekening nr. 84.08.302 (Postbank) een vordering heeft op R.T.B. Hofs, als voormalig vennoot van Xenon Computers V.o.f.*

V.N.I. had echter de brief van de Rabobank d.d. 22 maart 2004 aan Karin Wigger (zie produktie 13) als bewijsvoering bijgevoegd, in welke brief dus ten onrechte werd gesproken over een executoriaal beslag, dit zoals bewezen onder de punten 8 t/m 11. Daardoor concludeerde de rechter, dat door het executoriale beslag de beide vorderingen van de banken opeisbaar waren, dit vanwege hun hypotheek- en rekeningcourant-voorwaarden.

21. Op 22 december 2004 werd de faillissementszitting gehouden. De advocate van de heren Hofs, zijnde mr. A. Akman, wist niet beter dan dat er inderdaad executoriaal beslag op het huis van B.Th. Hofs was gelegd. Onder punt 8. van haar pleitnota gaf ze daarom dus aan, dat er een executoriaal beslag rustte op het huis van eisers, hetgeen zoals eerst veel later zou blijken, niet juist was.

Daarbij is het van belang er op te wijzen, dat er voor mr. Akman amper tijd was om de zaken goed voor te bereiden en het zeer uitgebreide dossier diepgaand te bestuderen, omdat zij pas op het laatste moment door de heren Hofs ingeschakeld kon worden, toen mr. Van Susante eind november 2004 zijn werkzaamheden voor hen plotseling had beëindigd. Zij ging er van uit, dat huurrechtsspecialisten zoals de advocaten van V.N.I. op de hoogte waren van de gang van zaken rond beslagen. Een dergelijke specialist hadden de heren Hofs niet tijdig kunnen vinden en zelf waren zij toentertijd ook niet op de hoogte van de gang van zaken met betrekking tot beslagen op onroerend goed, hetgeen bovendien een ingewikkelde materie voor een leek betreft.

22. De rechter gaf vervolgens tijdens de zitting aan, dat de heren Hofs failliet zouden gaan als ze niet vóór 5 januari 2005 een bedrag van € 80.000,-- (een bedrag van ca. € 72.000,-- vanwege het vonnis in kortgeding plus rente en kosten) aan V.N.I. zouden hebben betaald. Dit was voor B.Th. Hofs en zijn zoon onmogelijk na een jaar van ellende, hoge advocaatkosten en het bezit van een bedrijf ("De Hofakker B.V." van B.Th. Hofs), dat door de hele toestand geen inkomsten meer genereerde, maar waarvan de vaste kosten gewoon bleven doorlopen. Ook R.T.B. Hofs bezat door de hele toestand niets meer.

23. Ter zitting van 5 januari 2005 heeft B.Th. Hofs vervolgens op advies van mr. Akman een verzoek ingediend tot toelating tot de wettelijke schuldsaneringsregeling ingevolge de WSNP, welk verzoek per 1 maart 2005 is gehonoreerd. Wel heeft hij serieus overwogen in hoger beroep te gaan, maar bij nader inzien en ampele overwegingen heeft hij dit niet gedaan, omdat de faillissementsrechter duidelijk had aangegeven, dat de brief van de Rabobank van 22 maart 2004, waarin dus werd gesteld, dat er een executoriaal beslag op de woning rustte, dwingend bewijs was van de juistheid van de faillietverklaring, omdat uit deze brief bleek, dat de hypothecaire vordering van de Rabobank en de rekeningcourant schuld van de ING-bank direkt opeisbaar waren door dit beslag. Dat zou in een hoger beroep procedure niet anders worden beoordeeld.

Een belangrijke overweging was ook, dat wanneer dan het faillissement definitief zou worden uitgesproken eisers niet meer tot de WSNP-regeling zouden worden toegelaten. Zie hiertoe gedeelten van brieven van de Rechtbank Almelo d.d. 23 november 2004 en 16 december 2004 (**producties 23 en 24**). Een direct faillissement was voor eisers een nog groter schrikbeeld vanwege de dan onvermijdelijke onmiddellijke gedwongen verkoop van hun huis, waarin ook hun bedrijf nog was gevestigd.

24. Op 23 juli 2007 wordt de schuldsaneringsregeling van eisers op grond van art. 350 lid 3 sub b Fw beëindigd. Met hulp van zakenrelaties, familie en vrienden waren zij erin geslaagd het bedrag dat op de boedelrekening diende te staan bij elkaar te krijgen, waardoor zij werden geacht weer aan hun betalingsverplichtingen te kunnen voldoen. Vervolgens heeft V.N.I. de bodemprocedure tegen B.Th. Hofs voortgezet door het uitbrengen van de Conclusie van Repliek d.d. 12 december 2008.

De onrechtmatige daden met betrekking tot de tweede geclaimde overgang van het conservatoir beslag in een executoriaal beslag d.d. 18 augustus 2010

25. Op 13 april 2010 wordt door de kantonrechter het eindvonnis gewezen in de bodemprocedure (zaaknummer 158791 CV EXPL 190/04), zijnde dus de procedure, waarvan V.N.I. wanneer het haar het beste uitkwam heeft gesteld, dat dat de procedure in de hoofdzaak was waarvoor het conservatoir beslag op 11 december 2003 was gelegd, maar waarnaar zij in februari en maart 2004 niet heeft gehandeld. In het op 13 februari 2004 aan B.Th. Hofs betekende exploit (zie productie 10) heeft zij immers gemeld, dat het conservatoir beslag door het vonnis van de voorzieningenrechter d.d. 30 januari 2004 was overgegaan in een executoriaal beslag, waarna zij aan de Rabobank en de ING-bank op 18 maart 2004 het proces-verbaal van conservatoir beslag d.d. 11 december 2003 op grond van wetsartikel 508 Rv. heeft overbetekend, daarbij aangevend, dat de banken thans tot uitoefening konden geraken van hun rechten als bedoeld in artikel 544 e.v. RV..

26. Op 20 mei 2010 is op grond van wetsartikel 502 Rv. door V.N.I. aan B.Th. Hofs een exploit (**productie 25**) uitgebracht, houdende bevel om binnen twee dagen aan de executoriale titel te voldoen, zijnde de grosse van het vonnis d.d. 13 april 2010 dit met de mededeling onder het kopje **AANGEZEGD** (kortgezegd), *dat bij niet-, niet-tijdige en/of behoorlijke voldoening aan voornoemd bevel binnen de daarbij gestelde termijn, requirante de ten deze betekende executoriale titel zal doen ten uitvoerleggen door alle middelen en wegen rechtens, in het bijzonder door beslag op- en verkoop van roerende en/of roerende zaken van gerequireerde, etc.*

In dit exploit wordt dus niet gewezen naar het op 11 december 2003 gelegde conservatoir beslag, hetgeen V.N.I. wel heeft gedaan in het exploit d.d. 13 februari 2004 (zie onder punt 11).

27. Het onder punt 11 gemelde weerhoudt V.N.I. er niet van om voor de tweede keer te trachten het op 11 december 2003 gelegde conservatoir beslag te laten gelden als gelegd ten behoeve van de door haar opgestarte bodemprocedure, dit althans ten opzichte van de beide banken, hiermede wederom een onrechtmatige daad begaand. Op 18 augustus 2010 (**produktie 26**) laat V.N.I. (thans door Gerechtsdeurwaarder GGN Tijhuis) namelijk ingevolge wetsartikel 508 Rv. aan o.a. Rabohypotheekbank te Amsterdam wederom het proces-verbaal d.d. 11 december 2003 inzake het conservatoir beslag door Karin Wigger betekenen en verwijst daarbij naar de inschrijving daarvan bij het Kadaster. Tevens betekent zij aan de Rabobanken de grosse van het vonnis d.d. 13 april 2010, waarbij zij tenslotte onder het kopje MET AANZEGGING stelt, *dat deze betekening geschiedt in gevolge de bepalingen der wet en ten effecte rechtens, opdat. geïnsinueerden op legale wijze kennis dragen van het namens requirante gelegde beslag en mitsdien tot uitoefening kunnen geraken van hun rechten als bedoeld in art. 544 e.v. Rv.*

Dit is dus vrijwel exact dezelfde tekst, die zij heeft gebruikt in het exploit aan de Rabobank d.d. 18 maart 2004, in welk exploit echter wordt verwezen naar het vonnis d.d. 30 januari 2004, het kortgeding betreffende, en de betekening daarvan op 13 februari 2004 aan B.Th. Hofs (zie productie 10) en het gestelde onder punt 11).

Een inschrijving bij het Kadaster ingevolge wetsartikel 505 Rv. heeft wederom niet plaatsgevonden!

28. Vervolgens heeft een medewerker van het in het exploit genoemde notariskantoor op 18 augustus 2010 (**produktie 27**) aan Rabobank Nederland en Rabobank West-Twente geschreven: *“Bijgaand zend ik u de betekening door Gerechtsdeurwaarders GGN Tijhuis & Partners van het executoriaal beslag gelegd ten laste van de heer B.T. Hofs op zijn onroerende zaak aan de Jeurlinksweg 2 te Holten, zulks op verzoek van V.N.I. Enschede BV.”*

29. Op 18 augustus 2010 ontvangen eisers een brief van de Rabobank te Eindhoven (**produktie 28**), waarin wordt vermeld, dat V.N.I. Enschede B.V. executoriaal beslag heeft laten leggen op hun registergoed. Rabobank verzoekt hen dit beslag binnen 10 dagen te regelen en kondigt zij aan, dat indien dit niet gebeurt zij genooddaakt is maatregelen te nemen. Na (wederom) uitgebreide voorlichting aan de Rabobank door eisers betreffende de frauduleuze handelwijze van V.N.I. met betrekking tot de beslagleggingen ontvangen zij bericht van de Rabobank, dat deze geen verdere actie zal ondernemen.

Het executoriaal beslag

30. Wat er van de vorenstaande onrechtmatige handelwijzen van V.N.I. ook zij, V.N.I. is kennelijk uiteindelijk tot de conclusie gekomen, dat de dagvaarding inzake het op 11 december 2003 bij het Kadaster ingeschreven conservatoir beslag te laat aanhangig is gemaakt en zodoende is komen te vervallen. Ook is het aannemelijk, dat zij heeft beseft, dat zij niet kon doorgaan met acties ter uitwinning van de woning nadat zij aan B.Th. Hofs eenmaal en aan de banken zelfs tweemaal in exploten ten onrechte had bericht, dat het op 11 december 2003 gelegde conservatoir beslag was overgegaan in een executoriaal beslag en zij dienaangaande door de mand was gevallen.

31. Vandaar dat V.N.I. thans op 6 december 2010 een zelfstandig executoriaal beslag overeenkomstig artikel 504 Rv. heeft gelegd op grond van het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010 in de bodemprocedure, hetgeen blijkt uit het volgende:

a) Uit het bewijs van inschrijving d.d. 6 december 2010 (**produktie 29**) blijkt dat er een proces-verbaal van executoriale beslaglegging op grond van artikel 505 Rv. bij het Kadaster is ingeschreven. Op 8 december 2010 is aan B.Th. Hofs, dit eveneens ingevolge wetsartikel 505 Rv., per exploit een afschrift van dit proces-verbaal (**produktie 30**) overbetekend met daarbij de mededeling, *dat deze betekening is geschied ingevolge de bepalingen der wet, opdat geïnsinueerde op legale wijze kennis draagt van het namens requirante gelegde beslag en mitsdien tot uitoefening kan geraken van diens rechten als bedoeld in artikel 544 e.e. Rv.*

b) Nergens wordt er in de bovengenoemde exploiten geduid op het proces-verbaal d.d. 11 december 2003 (**produktie 31**), waarmede Karin Wigger dus conservatoir beslag heeft gelegd op de woning van het echtpaar aan de Jeurlinksweg te Holtten, dit uit kracht van de beschikking op 8 december 2003 gegeven door de voorzieningenrechter te Almelo (zie produktie 6) en welk beslag op 11 december 2003 bij het Kadaster is ingeschreven ingevolge wetsartikel 505 Rv.

Nota bene: In het onder punt 31 genoemde exploit wordt gesteld, dat B.Th. Hofs uit hoofde van het vonnis d.d. 13 april 2010 een bedrag van € 332.018,37 + P.M. aan V.N.I. verschuldigd is en in het onder punt 31 a) genoemde aan hem betekende proces-verbaal wordt een bedrag van € 331.640,39 als vordering van requirante op gerequireerde genoemd. In het verzoekschrift tot het leggen van conservatoir beslag ex artikel 725 Rv. d.d. 8 december 2003 wordt echter aan de voorzieningenrechter verzocht de vordering voorlopig te begroten op € 100.000,-- dit inclusief rente en kosten, waarop de voorzieningenrechter heeft gesteld: *toegestaan gelijk verzocht met begroting van de vordering van verzoekster voorlopig op € 100.000,-- , dit met inbegrip van rente en kosten.* Uit een brief van 9 december 2003 (**produktie 32**) van mr. De Wilde aan mr. D. Kant (de toenmalige gemachtigde van Xenon) blijkt, dat V.N.I. zelf het belang van de zaak betreffende de bodemprocedure op "slechts" € 68.067,-- stelt.

32. Reeds op 10 maart 2008 hebben eisers een aangetekende brief met handtekening retour aan V.N.I. verzonden met daarin een omschrijving van al hetgeen V.N.I. volgens hen fout heeft gedaan met betrekking tot de beslagen en daarbij gewezen op de consequenties, zijnde o.a. de dreigende onterechte gedwongen verkoop door haar schuld van hun woning. Een kopie van deze brief hebben eisers tevens verzonden aan mr. Naus. V.N.I. heeft de aangetekende brief geweigerd in ontvangst te nemen, hetgeen blijkt uit de hierbij overgelegde enveloppe (**produktie 33**) en mr. Naus heeft in het geheel niet gereageerd. Wel schrijft de directeur bedrijfsvoering van Poelmann van den Broek, zijnde drs. J.L.W.M. Braam, in een brief d.d. 21 maart 2008 (**produktie 34**), aan eisers, dat de kwestie VNI/Xenon wat Poelmann van den Broek betreft met de behandeling in diverse instanties is afgedaan, hetgeen gezien alle akties van mr. Naus nadien een onbegrijpelijke stelling is, en dat er niet meer op eventuele correspondentie zal worden gereageerd.

33. Nadat op 6 december 2010 een executoriaal beslag aan hem was betekend, dit dus voor de tweede maal, heeft B.Th. Hofs op 8 december 2010 per e-mail (**produktie 35**) aan de advocaat van V.N.I. (inzake deze beslaglegging was dit mw. mr.W.Q.van der Linden) uitleg gevraagd betreffende de voorgaande berichtgevingen en handelwijzen inzake de beslagleggingen. Dit nadat zijn echtgenote na diverse pogingen om mr. Van der Linden of mr. Naus aan de telefoon te krijgen het verzoek van deze beide advocaten had gekregen de vragen per e-mail te versturen. In deze e-mail heeft B.Th. Hofs (kortgezegd) o.a. geschreven, dat het door de jarenlange communicatie tijdens V.N.I., dat de bodemdagvaarding d.d. 23 december 2003 de hoofdzaak betrof en dat dienaangaande het conservatoir beslag op 11 december 2003 was gelegd, hij thans uitleg behoefde over de feiten, dat er op 13 februari 2004 bij de betekening van het kortgedingvonnis d.d. 30 januari 2004 reeds aan hem was geschreven, *dat er tevens tot openbare verkoop zou worden overgegaan van de reeds ten laste van gerekwireerde sub 2* (zijnde B.Th. Hofs) *in beslag genomen onroerende zaak, dit uit kracht van den deze betekende executoriale titel* en er vervolgens op 18 maart het op 11 december 2003 gelegde conservatoir beslag ingevolge wetsartikel 508 Rv. was overbetekend aan de beide hypotheekhouders.

Tevens wijst B.Th. Hofs in deze e-mail op het gegeven, dat V.N.I. op 18 augustus 2010 via de notaris aan de Rabobank wederom heeft bericht, dat het op 11 december 2003 gelegde conservatoir beslag ingevolge artikel 704 Rv. thans is overgegaan in een executoriaal beslag etc., nu echter vanwege het vonnis van 13 april 2010.

Er is nooit een antwoord van de bovengenoemde advocaten op deze e-mail gekomen, hetgeen geen verwondering zal wekken, omdat een adequaat antwoord vanzelfsprekend onmogelijk was.

34. Na het leggen van het executoriaal beslag op 6 december 2010 doet V.N.I. meerdere pogingen om de woning te laten veilen, waarbij drie notarissen de opdracht weigeren uit te voeren. Ook de Rabobank wenst de veiling niet over te nemen. Uiteindelijk vindt V.N.I. een notaris, die bereid is zonder verder onderzoek de woning te executeren, waarna op 4 augustus 2012 op www.veilingbiljet.nl de betreffende advertentie wordt geplaatst. Het pand aan de Jeurlinksweg 2 is het enige pand van de 34 stuks, waarbij "executieveiling (beslag)" staat vermeld, de overige panden en grondstukken hebben de aanduiding "executieveiling(hypotheek)" en een enkele keer "vrijwillige veiling" (**produktie 36**).

In de praktijk is het zo, dat ook wanneer er door een bedrijf of een particulier op een pand beslag wordt gelegd de hypotheekhouder (zo er van een hypotheekverstrekking sprake is) vrijwel altijd ingevolge wetsartikel 509 Rv. de executie overneemt, dit om in elk geval de ontvangst van het verstrekte leningbedrag veilig te stellen.

Nu de hypotheekhouder de executie niet heeft overgenomen kan er niet onderhands op de woning geboden worden en zal er uiteraard ook veel minder gauw om een bezichtiging worden verzocht, welke situatie zeer ongunstig voor de opbrengst van de woning is en waardoor eisers extra vermogensverlies zullen leiden, met name nu het om een kapitale woning gaat. Überhaupt is het overigens zo, dat eigenaren van een duurdere woning bij een gedwongen verkoop meer dan gemiddeld in euro's vermogensschade leiden. Ook het onlangs geïntroduceerde Internetbieden voor particulieren zal voor eisers geen soelaas bieden, omdat zij een borg van 1% van de door hen gewenste biedlimiet op een speciale daarvoor aangewezen rekening dienen te storten. Het behoeft geen betoog, dat het storten van een dergelijke borg in geval van de veiling van een kapitale woning, een forse barrière is, met name nu men de woning vanaf een veilingplaatje moet beoordelen.

Het vonnis is nietig

35. Hofs c.s. begrijpen, dat er na een vonnis met een executoriale titel ingevolge wetsartikel 504 Rv. normalerwijze executoriaal beslag kan worden gelegd. Hofs c.s. stellen echter, dat het vonnis van 13 april 2010 (**produktie 37**) nietig is, dat ook V.N.I. daarvan op de hoogte is en dat zij daarom niet gerechtigd was een executoriaal beslag te leggen.

De bewijsvoering betreffende de nietigheid van het vonnis:

- a) De kantonrechter heeft geen proces-verbaal van de zeer belangrijke comparatie-zitting d.d. 1 april 2010 opgemaakt, hetgeen verplicht was ingevolge wetsartikel 88 Rv.lid 3 en welk verzuim leidt tot nietigheid van het vonnis, omdat het proces-verbaal, hetgeen de kracht heeft van een authentieke akte ingevolge artikelen 156 en 157 Rv. , volgens uitspraken van de Hoge Raad de enige kenbron van de in acht genomen vormen is.

Hofs c.s. wijzen ten overvloede betreffende dat ernstige verzuim van de kantonrechter op hetgeen Prof. Dr. Ir. A.F.P. van Putten in zijn verhandeling **DE STATUS VAN HET VERPLICHTE PROCES-VERBAAL VAN DE TERECHTZITTING (produktie 38)** daarover heeft geschreven.

Een spraakmakend detail is ook, dat door het ontbreken van het proces-verbaal nergens te vinden is, dat B.Th. Hofs wegens ziekte zijn echtgenote schriftelijk had gemachtigd om voor hem tijdens de comparitie van partijen op te treden. Zij heeft aan het begin van de zitting de kantonrechter deze schriftelijke machtiging overhandigd. Ook in het vonnis is van deze machtiging geen enkele melding gemaakt, terwijl daarin wel wordt gesproken over “*de gemachtigde van V.N.I.*”. Omdat tijdens de comparitie-zitting het Hof-Akkermans niet werd toegestaan haar pleitaantekeningen voor te lezen en deze zodoende ook niet aan het vonnis zijn gehecht, is ook via die weg niet te traceren, dat zij als gemachtigde voor haar echtgenoot optrad.

- b) Nergens in het vonnis is bepaald, dat B.Th. Hofs alleen hoeft te betalen, voor zover zijn zoon niet reeds betaald heeft of zal betalen. Zoals reeds gemeld in deze dagvaarding was zoon R.T.B. Hofs de andere (voormalige) vennoot van Xenon Computers V.o.f.

Om haar moverende maar in elk geval ten gronde foutieve redenen heeft V.N.I. op het moment, dat de procedure tegen de voormalige vennoten vanwege de toelating van B.Th. Hofs tot de wettelijke schuldsaneringsregeling ingevolge de WSNP, uiteenviel in twee gescheiden procedures besloten deze bepaling “over het hoofd te zien” om zodoende van de heren Hofs ieder afzonderlijk een groot bedrag te kunnen innen. V.N.I. is in haar opzet geslaagd, hetgeen blijkt uit het feit, dat de beide heren Hofs inderdaad afzonderlijk tot betaling aan V.N.I. van enorme bedragen betreffende achterstallige huurpenningen zijn veroordeeld. Een bizar detail is, dat V.N.I. ook ten aanzien van R.T.B. Hofs het gerechtshof heeft verzocht hem te veroordelen tot betaling van de beslagkosten inzake de beslagleggingen op de woning van zijn vader, waarop hij door de door V.N.I. geëntameerde frauduleuze gang van zaken vanzelfsprekend niet kon worden aangesproken. Beide heren Hofs zijn ieder afzonderlijk tot die beslagkosten veroordeeld, hetgeen ook is geschied met alle procedurekosten !!

Aangaande de bovengenoemde bepaling voeren Hofs c.s. het volgende aan:

- In de dagvaarding d.d. 23 december 2003 betreffende de bodemprocedure stelt V.N.I. onder MITSDIEN o.a.: dat het uw rechtbank moge behagen gedaagden sub 1 t/m 3 te veroordelen, hoofdelijk des dat de één betaalt de ander zal zijn gekweten:

2. tot betaling van de nog openvallende huurtermijnen ingaande per 1 januari 2004 tot en met de dag waarop de huurovereenkomst rechtsgeldig tussen partijen zal zijn beëindigd

- In de dagvaarding d.d. 8 januari 2004 betreffende de kortgedingprocedure stelt V.N.I. onder MITSDIEN wederom o.a.: dat het de voorzieningenrechter moge behagen gedaagden sub 1 t/m 3 te veroordelen, hoofdelijk des dat de één betaalt de ander zal zijn gekweten:

2. tot betaling van de nog openvallende huurtermijnen ingaande per 1 januari 2004 tot en met de dag waarop de huurovereenkomst rechtsgeldig tussen partijen zal zijn beëindigd
(onderstrepingen door adv.)

(Gedaagden onder sub 2 en 3 zijn resp. R.T.B. Hofs en B.Th. Hofs)

Onderstaand geven eisers ten overvloede een opsomming van de stellingen van V.N.I. zelf tijdens de procedure betreffende het belang van de gelijkkluidendheid van de vordering ten aanzien van de beide heren Hofs:

- In haar Akte Uitlating Produkties d.d. 3 maart 2009 ten aanzien van B.Th. Hofs stelt V.N.I. onder punt 17 nogmaals uitdrukkelijk, dat de heren Hofs jegens V.N.I. hoofdelijk aansprakelijk zijn voor haar schade als gevolg van de ontbinding van de huurovereenkomst, zijnde in hoofdsom het totale bedrag aan onbetaald gebleven huurpenningen.
- In haar Akte van 23 juni 2009 ten aanzien van B.Th. Hofs stelt V.N.I. onder punt 8, dat V.N.I. bereid is te wachten op het oordeel in het eindarrest van het Hof in de procedure tegen Hofs jr., met de voorwaarde, dat B.Th. Hofs dan wel moet verklaren, dat hij het oordeel van het Hof omtrent de omvang van de vordering als juist zal erkennen, zodat V.N.I. de kantonrechter kan verzoeken om hem tot een gelijk bedrag te veroordelen. Die bereidheid om te wachten komt volgens V.N.I. voort uit de overweging van de kantonrechter in r.o. 4.3.2 van haar tussenvonnissen d.d. 19 mei 2009. In deze rechtsoverweging overweegt de kantonrechter, dat het vanuit proceseconomisch oogpunt bezien wenselijk zou zijn om het eindarrest van het Hof in de procedure tussen V.N.I. en Hofs jr. af te wachten.
- Expliciet vermeldt V.N.I. onder punt 9. van deze Akte nog, dat de achterliggende gedachte van de kantonrechter om uit proceseconomisch oogpunt bezien te wachten op het eindarrest van het Hof in de zaak V.N.I./Hofs jr. het daarbij enerzijds gaat om het voorkomen van tegenstrijdige uitspraken en anderzijds wordt beoogd om kosten en tijd te besparen door niet in twee afzonderlijke procedures over hetzelfde onderwerp te procederen.
- In een vonnis d.d. 6 oktober 2008 van de rechtbank te Almelo in een door B.Th. Hofs aangespannen kortgeding d.d. 29 september 2008 teneinde het conservatoir beslag op zijn woning te laten opheffen heeft de voorzieningenrechter onder r.o. 4.2 o.a. gesteld: Dat V.N.I. van zijn zoon volledige betaling van het gevorderde heeft geëist, staat niet in de weg aan een vonnis ter zake van dezelfde vordering jegens Hofs (die immers hoofdelijk aansprakelijke medevennoot was). In dat vonnis zal wel bepaald moeten worden, dat Hofs slechts hoeft te betalen voor zover zijn zoon niet reeds betaald heeft. (onderstreping door adv.)
- e) Ter comparitie van partijen in de zaak V.N.I./R.T.B. Hofs heeft V.N.I. als productie 19 (zie productie 56) een primaire berekening overgelegd, waarop een te betalen bedrag van € 906.366,70 wordt vermeld. Als zaaknummer wordt genoemd: VNI/Hofs. Bij de Conclusie van Replik d.d. 12 december 2008 in de zaak V.N.I./B.Th. Hofs wordt exact dezelfde berekening overgelegd, waarbij het te betalen bedrag dus eveneens uitkomt op € 906.366,70. Er wordt dus geen onderscheid gemaakt tussen Hofs sr. en Hofs jr.
- Op 14 april 2010 is er in een telefoongesprek tussen mr. Naus en Hofs-Akkermans inzake het vonnis d.d. 13 april 2010 door mr. Naus gesteld, dat als er tot overeenstemming inzake de inhoud van het vonnis zou worden gekomen het daarbij van groot belang zou zijn, dat ook zoon Raymond voor het uiteindelijk overeen te komen bedrag zou tekenen, zodat de procedure tegen hem kon worden doorgehaald, omdat vader en zoon immers alleen maar hoofdelijk voor betaling van eenzelfde bedrag aansprakelijk konden zijn, aldus wederom mr. Naus, hetgeen in lijn is met het hierboven gestelde.

- Uit de vele berekeningen, die V.N.I. zowel in eerste aanleg als in de hoger beroep procedures ten aanzien van zowel R.T.B. Hofs als B.Th. Hofs heeft opgesteld blijkt, dat zij steeds hetzelfde interne dossiernummer heeft gehanteerd, zijnde **5445450**, hetgeen ook geldt voor de aan B.Th. Hofs gerichte correspondentie naar aanleiding van het vonnis van de kantonrechter.

V.N.I. heeft geen vordering op B.Th. Hofs

36. Wanneer het nu zo zou zijn, dat het vonnis niet nietig zou zijn vanwege het ontbreken van het proces-verbaal van de comparitie-zitting, het principe van hoor en wederhoor niet zou zijn geschonden en de bepaling *des dat de één betaalt de ander zal zijn bevrijd* niet noodzakelijk was, er geen te betalen bedrag onder de **Beslissing** van het eindvonnis behoefde te worden genoemd, hetgeen de kantonrechter heeft nagelaten, en het in zo'n geval de bedoeling is, dat beide partijen zelf aan de hand van het vonnis berekeningen maken (hetgeen overigens ten zeerste onwaarschijnlijk is) of dit besluiten om te trachten tot een schikking te komen, dan zou het onderstaande in het onderhavige geval van groot belang zijn:

- a) In de eerste plaats stellen Hofs c.s., dat het zeer veel bevreemding wekt, dat V.N.I. niet op grond van artikel 31 lid 1 Rv. verbetering van het vonnis heeft gevraagd in dier voege, dat de rechter alsnog een (eventueel) te betalen bedrag door B.Th. Hofs zou noemen. Dit met name nu gebleken is, dat V.N.I. meende aan de hand van het vonnis van 13 april 2010 de executie van de woning van Hofs c.s. in gang te kunnen zetten, niet bereid was de berekeningen aan de hand van het vonnis aan de zijde van B.Th. Hofs serieus te nemen, daar zelfs niet op te reageren, en evenmin bereid was te wachten op de uitkomst van de door deze laatste geëntameerde hoger beroep procedure en er gezien de inhoud van het vonnis geen sprake is van een rechttoe rechtaan berekening van een (eventueel) door B.Th. Hofs te betalen bedrag. Er kan zodoende zelfs geen andere conclusie worden getrokken dan dat een dergelijk vonnis niet executabel is, hetgeen blijkt uit lid 2. van wetsartikel 504a Rv.

Rechtswetenschapper mr. A.I.M. van Mierlo schrijft hierover in zijn boek "Burgerlijke Rechtsvordering", dit onder het hoofdstuk **Niet vereffende vordering**:

Een rechterlijke uitspraak of authentieke akte waarin de omvang van de geldvordering niet vaststaat kan een titel voor executie zijn. Voor het leggen van een executoriaal beslag is niet vereist, dat er sprake is van verhaal van een vereffende vordering. Men denke aan een veroordeling tot vergoeding van schade op te maken bij staat of tot voldoening van bepaalde kosten, waarvan de omvang niet uit de uitspraak blijkt. Het bepaalde in artikel 504a brengt echter mee, dat de verdere executie stil ligt tot de vereffening.

Vanzelfsprekend gaat het om het onderstreepte zinsdeel.

- b) In r.o. 2.1 heeft de kantonrechter ten onrechte gesteld, dat het jaarlijks te betalen bedrag aan huur blijkens de huurovereenkomst € 86.381,60 bedraagt, hetgeen zoals ook V.N.I. zeer goed bekend is een misvatting betreft, zoals onomstotelijk is bewezen in punt 2 van deze dagvaarding en vele malen met produkties onderbouwd ook in de bodemprocedure is aangetoond, en welke stelling bovendien in tegenspraak is met de redenering van de kantonrechter in r.o. 2.6 van haar vonnis betreffende het meerwerk. Hierop komen eisers verderop nog terug. Het is daarom niet juist, zoals V.N.I. heeft beweerd en waarnaar zij heeft gehandeld, dat er aan de hand van hetgeen er door de kantonrechter in r.o. 2.1 is gesteld bij de berekening van de achterstallige huur kan worden uitgegaan van een duur van 29,5 maanden, welk getal dan simpelweg zou moeten worden vermenigvuldigd met € 7.198,47 (excl. B.T.W.).

- c) Onder de beslissing wordt bovendien niet gesproken over betaling van huurpenningen over de periode april 2003 tot 16 september 2005, maar over achterstallige huurpenningen over die periode, hetgeen vanzelfsprekend iets geheel anders is. Zodoende diende er rekening te worden gehouden met betalingen, die na 1 april 2003 door Xenon aan V.N.I. zijn verricht, waaronder een bedrag van € 5.000,-- op 28 april 2003, een bedrag van € 4.923,-- op 13 juni 2003, een bedrag van € 26.069,16 inzake de door V.N.I. in augustus 2003 geïnde huurgarantie en van huurbetalingen aan de boedel in het faillissement van Xenon Webstore B.V., die door de curator aan V.N.I. zijn doorbetaald. Ook diende er rekening te worden gehouden met de door B.Th. Hofs in de ter comparitie van partijen overgelegde productie 41 (**productie 39**) genoemde bedragen, die Xenon van V.N.I. tegoed had uit hoofde van een creditnota en andere verrekeningen.
- d) Door hetgeen de kantonrechter betreffende het meerwerk in r.o. 2.6 van haar eindvonnis d.d. 13 april 2010 heeft gesteld staat primair vast, dat Hofs sr. dienaangaande geen betalingen verschuldigd is en voor het overige ook nooit verschuldigd is geweest. Subsidiar stelt B.Th. Hofs volledigheidshalve, dat hij dienaangaande sowieso geen betalingen meer verschuldigd zou zijn en een grote verrekenpost zou hebben vanwege het door hem in het als productie 41 (zie productie 39) ter comparitie van partijen overgelegde stuk op bladzijde 2 onder h) gestelde betreffende de ongerechtvaardigde verrijking door V.N.I..
- e) De door V.N.I. ter comparitie van partijen d.d. 1 april 2010 ingediende berekening inzake haar primaire standpunt (**productie 40**) met betrekking tot de achterstallige "huurpenningen" komt overeen met de primaire berekening inzake de achterstallige huurpenningen, die zij als productie 24 (**productie 41**) heeft overgelegd bij haar Conclusie van Replik d.d. 12 december 2008, zij het dat zij in haar berekening d.d. 1 april 2010 de "huurpenningen" heeft berekend t/m 15 september 2005, terwijl zij deze in haar bij de Conclusie van Replik overgelegde berekening heeft berekend t/m 14 maart 2007. Dit had te maken met het feit, dat de kantonrechter in haar tussenvonnis d.d. 17 november 2009 had bepaald, dat de huurovereenkomst was beëindigd op 15 september 2005 in plaats van op 14 maart 2007, van welke laatste datum V.N.I. de kantonrechter in haar Conclusie van Replik had verzocht deze als beëindigingsdatum van de huurovereenkomst vast te stellen.
- f) Uit de onder c) genoemde productie 39 blijkt onomstotelijk, dat de door V.N.I. bij haar Conclusie van Replik d.d. 12 december 2008 als producties 24 en 25 (productie 25 betreft de subsidiaire berekening van V.N.I.) overgelegde berekeningen op tal van punten onjuist en onvolledig zijn. In die productie 39 worden die onjuistheden en die verzuimen in de punten a) t/m l) nauwkeurig omschreven.
- g) In productie 40 (**productie 42**), eveneens door B.Th. Hofs overgelegd ter comparitie van partijen, was reeds aangetoond welke grote vermogensschade door B.Th. Hofs is geleden vanwege het feit, dat V.N.I. altijd heeft geweigerd om fiscaal correcte nota's aan B.Th. Hofs of aan zijn zoon R.T.B. Hofs te verstrekken. In een aangetekende brief van 25 juni 2008 aan V.N.I. heeft Hofs jr. daarom nogmaals uitdrukkelijk verzocht, dit nadat er in een tussenarrest van 10 juni 2008 door het hof was gesteld, dat hij van aanvang aan de huurder van het pand van V.N.I. is geweest en dit ook is gebleven, wat daar verder ook van zij. Op 18 maart 2005 heeft V.N.I. aan de bewindvoerder van B.Th. Hofs in de wettelijke schuldsaneringsregeling mr. Daniëls weliswaar rekeningen gestuurd inzake de maanden mei 2003 t/m mei 2005, hetgeen echter rekeningen waren zonder briefhoofd, zonder juist adres en aan geen enkele fiscale regel voldoende. Rekeningen betreffende de maanden juni t/m 15 september 2005 zijn nooit ontvangen.

- h) Hetgeen door B.Th. Hofs uitgebreid en zeer goed onderbouwd is gesteld in de ter comparitie overgelegde produktie 41 onder d), h), j), k) en l) is noch door de kantonrechter noch door mr. Naus noch door de aanwezige heer H.Silderhuis ter comparitiezitting weersproken en aan de zijde van V.N.I. is evenmin om een Akte na Comparitie dan wel om een Akte Uitlating produkties dan wel om pleidooi verzocht, waarin V.N.I. vervolgens nog had kunnen ingaan op het door B.Th. Hofs in die produkties gestelde. Uit het bovenstaande vloeit voort, dat zijn stellingen dan volgens de geldende rechtsregels als vaststaand dienen te worden aangenomen. Eisers verwijzen daartoe naar wetsartikel 149 Rv., waarin in lid 1 o.a. het volgende wordt gesteld:

Feiten of rechten die door de ene partij zijn gesteld en door de wederpartij niet of niet voldoende zijn betwist, moet de rechter als vaststaand beschouwen, behoudens zijn bevoegdheid bewijs te verlangen, zo vaak aanvaarding van de stellingen zou leiden tot een rechtsgevolg dat niet ter vrije bepaling van partijen staat.

N.B. Het onder d) in produktie 39 (als produktie 41 overgelegd ter comparitie van partijen) gestelde houdt (kortgezegd) in, dat er ingevolge par. 9.1 van de Algemene Bepalingen geen B.T.W. door een huurder meer is verschuldigd, indien deze het gehuurde niet (meer) gebruikt of laat gebruiken voor prestaties die recht geven op aftrek van B.T.W. Het behoeft geen betoog, dat er na de ontruiming op 25 februari 2004 geen sprake meer is geweest van met B.T.W. belaste prestaties. Onder h) wordt gemotiveerd gesteld, dat V.N.I. ongerechtvaardigd is verrijkt, onder j) wordt nogmaals de reeds in produktie 42 (als produktie 40 overgelegd ter comparitie van partijen) genoemde vermogensschade herhaald door het consequent weigeren van V.N.I. om op de door de fiscus voorgeschreven wijze facturen betreffende de vervallen huurtermijnen op te maken, onder k) wordt gesproken over een door V.N.I. nog te verstrekken creditnota en onder l) wordt gemotiveerd uitgelegd, waarom het bedrag van € 3.000,- betreffende het gebruik van parkeerplaatsen na de ontruimingsdatum niet meer verschuldigd is.

Het onder d) gestelde is door V.N.I. expliciet erkend, hetgeen blijkt uit het feit, dat zij op 18 augustus 2010 door haar advocaat een herstelexploot (**produktie 43**) aan B.Th. Hofs heeft laten uitbrengen, waaruit blijkt, dat zij van mening is, dat zij ten onrechte B.T.W. over de periode juli 2005 tot 16 september 2005 in rekening heeft gebracht, waardoor het totaal "opeisbare" bedrag is verminderd tot € 328.489,68. Onbegrijpelijk en ten onrechte is het uiteraard, dat V.N.I. zich betreffende de onterechte B.T.W.-berekeningen tot deze periode heeft beperkt, aangezien zij vanaf april 2003 t/m 16 september 2005 nimmer fiscaal correcte nota's heeft verstuurd, hetgeen door Hofs is bewezen in zijn produktie 42 (produktie 40 ter comparitie van partijen) en door V.N.I. niet weersproken is, in tegendeel dus. Ten overvloede heeft B.Th. Hofs op 26 augustus 2010 per e-mail aan mr. Naus uitleg over de inhoud van dit herstelexploot met betrekking tot de B.T.W. gevraagd. Hoewel hij het bericht heeft ontvangen, hetgeen blijkt uit zijn antwoord e-mail d.d. 26 augustus 2010 (**produktie 44**), heeft hij daarop nooit geantwoord.

- i) Ten aanzien van de ter comparitie van partijen overgelegde produkties en de inhoud daarvan is nog het volgende van belang:
- tijdens de comparitiezitting d.d. 1 april 2010 deelde mr. Naus namens V.N.I. de rechter mede, dat hij de produkties van Hofs sr. eerst de vorige dag van de rechtbank had ontvangen en dat hij deze daardoor slechts vluchtig had kunnen doornemen. Daarop vroeg de kantonrechter aan mr. Naus of hij "op de gang" samen met de aanwezige heer H.Silderhuis van V.N.I. de stukken wilde doornemen, waarop mr. Naus antwoordde, dat dit niet nodig was, aangezien naar zijn mening de stukken *een herhaling van zetten betroffen en het zaak was om alleen de echt juridische vraagstukken te bespreken.*

- De kantonrechter heeft ter zitting ook medegedeeld, dat zij alle produkties van Hofs sr. als officiële processtukken voor het dossier zou accepteren, hetgeen nadien uit haar eindvonnis van 13 april 2010 onder het kopje 1. procedure ook is gebleken.
- j) In r.o. 2.5 heeft de kantonrechter bepaald, dat B.Th. Hofs nooit servicekosten aan V.N.I. verschuldigd is geweest, welke servicekosten € 300,-, excl. B.T.W. per maand bedroegen.
- k) In r.o. 2.6 verwijst de kantonrechter naar de onder punt 2 (zie produkties 2, 3 en 4) genoemde orderbevestigingen en oordeelt vervolgens terecht, dat die orderbevestigingen op naam staan van Xenon Webstore B.V. en verzonden zijn t.a.v. de heer Hofs jr. en/of de heer Mensink (zijnde de bestuurders van Xenon Webstore B.V.). Vervolgens stelt zij o.a. in deze rechtsoverweging, *dat de overeenkomsten ter zake van meerwerk door de partijen V.N.I. en Xenon Webstore B.V. zijn getekend en geen grondslag geven voor een vordering ter zake van V.N.I. op Xenon Computers en daarmee op Hofs sr.*

Tenslotte stelt zij, dat *nu als rechtens vaststaand dient te worden aangenomen dat Xenon Computers huurster was, dit niet automatisch meebrengt, dat de overeenkomsten ter zake het meerwerk in weerwil van de schriftelijk met Xenon Webstore B.V.(i.o.) gesloten overeenkomsten geacht moeten worden door Xenon Computers te zijn gesloten.*

De correspondentie van V.N.I. ten aanzien van het meerwerk:

37. V.N.I. heeft betreffende de onder punt 2 genoemde orderbevestigingen en de door haar dientengevolge te verrichten werkzaamheden en de daaruit voortvloeiende overige stukken en correspondentie uitsluitend gecommuniceerd met Xenon Webstore danwel met Xenon Webstore B.V. en/of haar bestuurders, zijnde de heren R.T.B. Hofs en M.C.Mensink en nooit met Xenon Computers V.o.f. of één van de voormalige vennoten. Hofs c.s. noemen onderstaande een (deel) van de betreffende stukken (die overigens alle tijdens de bodemprocedure aan de kantonrechter zijn overgelegd):

- Een brief d.d. 30 augustus 2002 (**produktie 45**), gericht aan Xenon Webstore en die voornamelijk gaat over het door V.N.I. te verrichten meerwerk. Deze brief is in de bodemprocedure door de beide heren Hofs als produktie 3 toegevoegd bij de Conclusie van Antwoord d.d. 13 april 2004;
- Het Proces Verbaal van Levering d.d. 20 maart 2002 (**produktie 46**), waarin de levering van al het meerwerk wordt opgesomd, is gericht aan Xenon Webstore V.o.f. en getekend door de heren R.Hofs en P. Silderhuis. Dit proces-verbaal was als produktie 17 overgelegd bij de Conclusie van Dupliek d.d. 28 maart 2006;
- In een brief d.d. 4 november 2002 (**produktie 47**) heeft V.N.I. het over het afsluiten van een onderhoudscontract betreffende de technische installaties en hoe dit geregeld moet worden. Deze brief is eveneens gericht aan Xenon Webstore B.V. en haar bestuurders de heren Hofs en Mensink en overgelegd bij de Conclusie van Dupliek d.d. 28 maart 2006;
- In een brief van 14 maart 2003 (**produktie 48**), die als produktie 5 was overgelegd bij de Conclusie van Antwoord d.d. 13 april 2004 en is gericht aan de directie van Xenon Webstore B.V., schrijft V.N.I., dat de 3^e termijn van het meerwerk niet via de ING kon worden geïncasseerd en dat zij hoopt, dat de laatste termijn van het meerwerk op 1 april kan worden geïncasseerd;
- In een brief d.d. 12 juni 2003 (**produktie 49**) wordt Xenon Webstore er door V.N.I. op gewezen, dat de laatste termijnen van het meerwerk niet zijn voldaan.

De berekeningen aan de hand van het vonnis en de daaromtrent gemaakte afspraken

38. Op 14 april 2010 heeft Hofs-Akkermans na ontvangst van het vonnis telefonisch gesproken met mr. Naus, in welk gesprek zij mr. Naus te kennen gaf, dat het vonnis volgens haar op tal van punten onjuist en de beslissing onbegrijpelijk was. Mr. Naus deelde haar mede, dat zij het juridisch allemaal niet begrepen had en dat er wel degelijk een fors bedrag door haar echtgenoot aan V.N.I. betaald diende te worden. Er kon echter wat hem betrof wel tussen partijen over het te betalen bedrag overleg gepleegd worden, o.a. over het bedrag van € 15.000,--, hetgeen door de kantonrechter aan V.N.I. inzake het boetebeding in de Algemene Bepalingen was toegewezen en waarvan ook mr. Naus beseftte, dat de kantonrechter het boetebeding in de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst niet had begrepen. Afgesproken werd, dat mr. Naus een berekening zou opstellen en dat B.Th. Hofs daarop zou reageren. Zie daartoe het door B.Th. Hofs gestelde in zijn brief d.d. 18 mei 2010 aan mr. Naus (**produktie 50**).

39. Mr. Naus houdt zich echter niet aan de gemaakte afspraken en sommeert B.Th. Hofs in een brief d.d. 4 mei 2010 (**produktie 51**) om binnen 14 dagen een bedrag van € 331.947,25 te voldoen, daarbij overigens niet vermeldende aan wie en op welke bankrekening deze betaling dan dient te geschieden. De aanvangszin van deze brief, die luidt: *Naar ik aanneem heeft u kennisgenomen van het vonnis van de kantonrechter te Enschede d.d. 13 april 2010*, is gezien het enkele weken eerder met Hofs-Akkermans gevoerde uitgebreide telefoongesprek over dat vonnis werkelijk bizar te noemen. De brief gaat vergezeld van een berekening (**produktie 52**), welke ten onrechte uitgaat van de volledige huurpenningen over de periode april 2003 t/m 15 september 2005, dit zonder rekening te houden met het door B.Th. Hofs ter comparitie gestelde in zijn produkties 40 en 41 en het oordeel van de kantonrechter in r.o. 2.6 van haar vonnis inzake het meerwerk in de daar genoemde orderbevestigingen, waardoor alleen al de door V.N.I. berekende achterstallige huurpenningen vele tienduizenden euro's te hoog zijn en de rentepost eveneens onjuist is.

40. B.Th. Hofs heeft vervolgens ingevolge de door zijn echtgenote op 14 april 2010 telefonisch gemaakte afspraak met mr. Naus met hulp van het juridisch loket en een advocaat ook een berekening opgesteld, die in zijn geheel is afgestemd op de inhoud van het vonnis en de door hem ter comparitie van partijen ingediende produkties 40 en 41, de inhoud waarvan grotendeels dus noch door de kantonrechter noch door V.N.I. is bestreden, dit zoals aangegeven onder punt 36 h), en dus als vaststaand moeten worden aangenomen. Uit deze berekening (**produktie 53**) blijkt, dat B.Th. Hofs op 13 april 2010 een bedrag van € 35.970,63 van V.N.I. te vorderen heeft. De betreffende berekening is door B.Th. Hofs tezamen met een aangetekende brief d.d. 26 mei 2010 (**produktie 54**), waarin nog een uitgebreide toelichting omtrent het tot stand komen van de berekening wordt gegeven, aan mr. Naus toegezonden. V.N.I. heeft met een eveneens aangetekende brief op 26 mei 2010 (**produktie 55**), een kopie van zowel de brief als de berekening ontvangen. Op die brief en die berekening is noch door V.N.I. noch door mr. Naus gereageerd, hetgeen zeer veelzeggend is.

41. Het hoeft geen betoog, dat vanwege al het in deze dagvaarding gestelde en de bovendien duidelijk tussen de gemachtigden gemaakte afspraken invorderingsmaatregelen en het leggen van een executoriaal beslag vooralsnog niet aan de orde hadden kunnen zijn en V.N.I. zodoende onrechtmatig heeft gehandeld en een opgewekt vertrouwen heeft geschonden.

42. Zowel in de aan het eindvonnis voorafgaande tussenvonnissen d.d. resp. 19 mei en 17 november 2009 als in het eindvonnis van 13 april 2010 heeft de kantonrechter zich bovendien schuldig gemaakt aan vele ernstige juridische misslagen, die B.Th. Hofs aan het hof te Arnhem heeft voorgelegd in zijn Memorie van Grieven d.d. 3 november 2010 en waarvan V.N.I. geheel op de hoogte is.

Het executoriaal beslag naar aanleiding van het vonnis van 13 april 2010 is onrechtmatig gelegd.

Hofs c.s. stellen, dat er sowieso geen executoriaal beslag naar aanleiding van het vonnis van 13 april 2010 had mogen worden gelegd, omdat dit vonnis nietig is, zoals onomstotelijk onder punt 35 is bewezen, waardoor dit vonnis in hoger beroep evenmin bekrachtigd kan worden.

Bovendien heeft de kantonrechter het principe van hoor en wederhoor geschonden door B.Th. Hofs niet toe te staan nog te reageren op het door V.N.I. ter comparitie overgelegde tussenarrest d.d. 8 december 2009 in de zaak van de zoon van B.Th. Hofs, zijnde R.T.B. Hofs, de inhoud van welk arrest door de kantonrechter ten onrechte reeds geheel tot uitgangspunt is genomen tijdens de comparitiezitting. Van belang daarbij is, dat zowel V.N.I. als B.Th. Hofs in een eerder stadium hadden aangegeven, dat zij niet wensten, dat een komend arrest in de zaak V.N.I./Hofs jr. (welk arrest dus het tussenarrest van 8 december 2009 is geworden), zou worden aangewend in de procedure V.N.I./B.Th. Hofs en dat daarom B.Th. Hofs in zijn ter comparitie overgelegde produkties vanzelfsprekend ook met geen woord op dat arrest had gereageerd.

44. Van groot belang is vanzelfsprekend ook, dat dit tussenarrest van 8 december 2009 bovendien enkele ernstige juridische misslagen bevat en tevens voor B.Th. Hofs nieuwe stellingen, die door hem eenvoudig weerlegd hadden kunnen worden, als hij daartoe de gelegenheid had gehad.

Eén van die juridische misslagen betrof het goedkeuren door het hof van de door V.N.I. in de zaak V.N.I./Hofs jr. ter comparitie van partijen d.d. 10 november 2008 ingediende berekening (**produktie 56**), waarin een boetebedrag op grond van artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst wordt genoemd van € 497.264,27 en waarvan het hof in r.o. 2.22 van het tussenarrest d.d. 8 december 2009 (**produktie 57**) (kortgezegd) dus heeft gesteld, dat die boete niet gematigd behoefde te worden en onder **3. De slotsom**, dat V.N.I. een nieuwe berekening in het geding dient te brengen conform o.a. de r.o. 2.22. Vervolgens dient V.N.I. op 19 januari 2010 de bijgaande berekening (**produktie 58**) in, waarop thans in lijn met de instructies van het hof een boete van € 739.730,06 prijkt !.

45. Die misslag betreffende het boetebeding is in een volgend tussenarrest d.d. 10 augustus 2010 (**produktie 59**) door het hof hersteld, in verband waarmee Hofs c.s. wijzen op r.o.2.3 t/m 2.5 van dat arrest, waarin dus het boetebeding onder artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst door het hof terecht wordt geduid als zijnde een betaling van 2% boete over de desbetreffende achterstallige huurtermijn.

46. Hofs c.s. wijzen erop, dat het bovengenoemde arrest dus is geweest na het eindvonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010 en dat de kantonrechter tijdens de comparitie van partijen en in haar vonnis d.d. 13 april 2010 is uitgegaan van de foutieve stelling van het hof in zijn tussenarrest d.d. 8 december 2009 in r.o. 2.22, dit met ondersteuning en goedkeuring van de advocaat van V.N.I. , die vanzelfsprekend beter wist. Op protesten en juiste duiding van het boetebeding onder artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen door de gemachtigde van B.Th. Hofs, zijnde zijn echtgenote, tijdens de comparitiezitting werd niets uitgedaan. In het vonnis d.d. 13 april 2010 is bovendien uit haar r.o. 2.2 op te maken, dat de kantonrechter de inhoud van artikel 14.2 niet begrepen heeft en evenmin de relevante jurisprudentie, waarnaar zij verwijst, en dientengevolge ten onrechte heeft gesteld, *dat de vordering van V.N.I. ter zake van het boetebeding in beginsel voor toewijzing gereed ligt.*

47. V.N.I. heeft de bijgaande primaire berekening (zie produktie 40) ter comparitie van partijen d.d. 10 april 2010 als produktie 26 overgelegd, waarin ter zake het boetebeding een bedrag van € 604.321,86 per 1 april 2010 wordt genoemd. Verbijsterend is, dat V.N.I. de boete (in de visie van V.N.I. 24% samengestelde rente per jaar) is blijven afstemmen op huurbetalingen t/m 14 maart 2007, terwijl deze ingevolge het tussenvonnis van de kantonrechter d.d. 17 november 2009 slechts verschuldigd waren t/m 15 september 2005!

Nog spraakmakender is het, dat de kantonrechter het totale boetebedrag van € 604.321,86 per 1 april 2010 dus ten principale heeft goedgekeurd, hetgeen blijkt uit de rechtsoverwegingen 2.2 en 2.3 van haar eindvonnis d.d. 13 april 2010, waarin zij uitgebreid onderbouwt, dat het boetebedrag juist is berekend. Vervolgens gaat zij ingevolge artikel 6:94 lid 1 BW over tot matiging, *omdat het integraal toewijzen van de verschuldigde boete van Hofs sr. een financieel offer vraagt dat voor hem niet te dragen zal zijn*. Tenslotte stelt zij de boete op € 15.000,--, welk bedrag terzake de (vermeende) achterstallige huurpenningen overigens nog vele duizenden euro's te hoog is.

48. De belangrijkste juridische misslag van de kantonrechter is echter de foutieve interpretatie van wetsartikel 159 BW 6 in haar tussenvonnis d.d. 19 mei 2009, waarin zij in haar eindvonnis d.d. 13 april 2010 beklijft, dit ondanks een zeer uitgebreide uitleg van dit wetsartikel door B.Th. Hofs in zijn akte d.d. 18 augustus 2009. Zij stelt in r.o. 4.2 van haar tussenvonnis namelijk, dat er ingevolge dit wetsartikel een akte dient te zijn die tot onderwerp heeft de rechten en verplichtingen uit de huurovereenkomst van Xenon Computers V.o.f. over te dragen aan Xenon Webstore B.V., waarbij V.N.I. dan partij zou moeten zijn bij deze akte.

Eisers stellen, dat dit wetsartikel echter niet specifiek gaat over de overdracht van een huurovereenkomst, maar een onderdeel is van het Algemene verbintenisrecht en de overdracht van de rechtsverhouding van de ene partij aan een andere partij betreft, in het onderhavige geval een akte van bedrijfsoverdracht tussen Xenon Computers V.o.f. en Xenon Webstore B.V., waarvan de kantonrechter ook stelt, dat die akte(n) bij conclusie van dupliek d.d. 3 februari 2009 door B.Th. Hofs als productie 22 zijn overgelegd. Dit wetsartikel houdt tevens in, dat wanneer er ten tijde van die bedrijfsoverdracht sprake is van een overeenkomst met een partij en die partij het daarmede eens is, alle rechten en verplichtingen uit deze overeenkomst van de oorspronkelijke contractspartij overgaan op de partij aan wie zij haar rechtsverhouding heeft overgedragen.

49. Door die kapitale juridische misslag heeft de kantonrechter ten onrechte in haar tussenvonnis van 19 mei 2009 in r.o. 4.2 tevens gesteld, *dat Xenon Computers V.o.f. en daarmede haar vennoten gehouden zijn de verplichtingen voortvloeiend uit de huurovereenkomst te voldoen*.

50. Een saillant detail is, dat de kantonrechter in een eerder eindvonnis d.d. 24 april 2007 (**productie 60**) ten aanzien van R.T.B. Hofs dit wetsartikel reeds had genoemd en toen wel op de juiste manier had geïnterpreteerd en zodoende geoordeeld, dat V.N.I. ingevolge wetsartikel 6:159 BW stilzwijgende toestemming betreffende de contractsovername door Xenon Webstore B.V. had gegeven, dat inzake die toestemming ingevolge een uitspraak van de Hoge Raad geen schriftelijke akte benodigd was en dat R.T.B. Hofs daarom vanaf 4 november 2002 niet meer de huurder van het pand van V.N.I. was geweest, hetgeen vanzelfsprekend ook voor de andere (voormalige) vennoot B.Th. Hofs gold.

Het komend arrest zal geen verandering brengen in de situatie van de onrechtmatige beslagen

51. Op 3 november 2010 heeft B.Th. Hofs met 52 goed onderbouwde grieven bij het gerechtshof te Arnhem hoger beroep ingesteld tegen de tussenvonnissen van de kantonrechter d.d. 19 mei en 17 november 2009 en tegen haar eindvonnis d.d. 13 april 2010.

52. Tot op heden is er nog geen arrest gewezen in deze hoger beroep procedure en wanneer er uiteindelijk wel een arrest komt, hetgeen op de rol staat voor 21 augustus 2012, zal dit arrest in elk geval eveneens nietig zijn. Hofs c.s. onderbouwen hun stelling dienaangaande als volgt:

a) omdat het vonnis van de kantonrechter nietig is vanwege het ontbreken van een proces-verbaal van de comparitie-zitting en het schenden van het principe van hoor en wederhoor kan het niet anders dan dat een eventueel door het gerechtshof te wijzen arrest eveneens nietig is, omdat een hoger beroep, dat is gebaseerd op een nietige uitspraak van een lagere rechter ten principale materieel onmogelijk is.

Zie daartoe hetgeen Prof. Van Putten daarover in zijn verhandeling (zie produktie 38) heeft gesteld. Onder het kopje **TRACEERBAARHEID EN VERIFIEERBAARHEID** schrijft hij (letterlijk citaat): *bij niet opmaken/ontbreken van een proces-verbaal wordt hoger beroep ten principale materieel onmogelijk gemaakt, daar de kenbron ontbreekt. Iedere belanghebbende heeft recht op een afschrift van het proces-verbaal van de terechtzitting.*

N.B.: Bij het uitbrengen van de Memorie van Grieven was B.Th. Hofs daarvan niet op de hoogte.

b) Zowel (de advocaat van) V.N.I. als het gerechtshof te Arnhem hebben zich schuldig gemaakt aan schending van het LPR, hetgeen uitgebreid wordt bewezen in het hierbij overgelegde document (**produktie 61**). Alleen daarom al zal een te wijzen arrest door de Hoge Raad nietig moeten worden verklaard, ook al zou er geen sprake zijn van een nietig vonnis van de kantonrechter. Uit dit document blijkt ook al hetgeen B.Th. Hofs en zijn advocaat hebben gedaan om het hof ertoe te brengen zijn foutieve rolbeslissingen terug te draaien, dit echter zonder enig resultaat. Hofs c.s. wijzen op de brief van 6 november 2011 (**produktie 62**), waarin de advocaat van B.Th. Hofs aan de griffie van het gerechtshof te Arnhem heeft geschreven, dat hij en zijn cliënt B.Th. Hofs ondubbelzinnig van mening zijn, dat het Hof de regels van het LPR voor civiele dagvaardingszaken bij de Gerechtshoven in de zaak van zijn cliënt onjuist heeft toegepast. Hij verwijst in die brief naar de brieven, die B.Th. Hofs dienaangaande reeds zelf aan het bestuursbureau van het Hof heeft gericht en waarin hij eveneens de foutieve gang van zaken met betrekking tot de rolhandelingen aan de orde heeft gesteld, aldus de advocaat.

Ook de advocaat van V.N.I. is in een brief d.d. 4 november 2011 (**produktie 63**) door de advocaat van B.Th. Hofs gewezen op de foutieve gang van zaken, waarop hij nooit heeft gereageerd, laat staan dat hij daarop iets uit heeft gedaan, in tegendeel dus. Op 26 januari 2012 (**produktie 64**) heeft de advocaat van B.Th. Hofs in een uitgebreide brief aan de griffie van het Gerechtshof Arnhem wederom gewezen op de schendingen van het LPR in de zaak V.N.I./Hofs sr..Tenslotte heeft hij vanwege de ernst van de zaak om een spoedige reactie verzocht, welk reactie echter niet gekomen is. Op 13 april 2012 schrijft de advocaat, thans aan de rolraadsheer van het gerechtshof, expliciet over diverse plaatsgevonden hebbende schendingen in de zaak van zijn cliënt, waarbij hij tevens verwijst naar zijn brieven van 6 november 2011 en 26 januari 2012 met de mededeling, dat hij op die brieven nooit een reactie heeft ontvangen. Hij verzoekt het Hof in die brief uitdrukkelijk hem toe te staan van de foutieve rolbeslissingen in cassatie te gaan en tevens de zaak op te schorten dan wel stil te leggen totdat de betreffende uitspraak van de Hoge Raad er is.

B.Th. Hofs heeft de toestemming om in cassatie te gaan weliswaar verkregen, maar is er niet in geslaagd om tijdig een cassatie-advocaat te vinden, die de procedure voor hem wilde verzorgen !,

Uit het bovenstaande vloeit tevens voort, dat er overtuigend sprake is van rechtsweigering door zowel de kantonrechter als het gerechtshof te Arnhem, omdat zowel de kantonrechter als het hof bewust hebben geweigerd recht te spreken.

Geen veroordeling van B.Th. Hofs tot betaling aan V.N.I. mogelijk

53. Ook al zouden zowel de kantonrechter als het hof als V.N.I. alles volgens de regels hebben gedaan, wat niet is, en V.N.I. alle grieven van Hofs in zijn memorie van grieven d.d. 3 november 2010 in haar Memorie van Antwoord d.d. 19 juli 2011 uitstekend onderbouwd hebben weerlegd, dan nog zou het niet tot de mogelijkheden kunnen behoren, dat B.Th. Hofs in een arrest tot enig bedrag te betalen aan V.N.I. wordt veroordeeld. Hofs c.s. voeren daartoe het volgende aan:

In haar Memorie van Antwoord in principaal appel tevens Incidenteel appel d.d. 19 juli 2011 (**productie 65**) verzoekt V.N.I. onder **Met conclusie** onder het kopje In principaal appel om:

1. *Appellant niet ontvankelijk te verklaren, althans zijn vorderingen af te wijzen, met bekrachtiging van de vonnissen waarvan beroep (deze vonnissen betreffen de tussenvonnissen d.d. 19 mei en 19 november 2009 en het eindvonnis d.d. 13 april 2010)*
2. *Appellant te veroordelen in de kosten van beide instanties*

en onder het kopje In incidenteel appel verzoekt V.N.I. als weergegeven op bladzijde 19 van de Memorie van Antwoord d.d. 19 juli 2011.

54. De door V.N.I. verzochte vaststelling en veroordelingen in Incidenteel appel wijken echter compleet af van hetgeen zij onder MET CONCLUSIE van haar Conclusie van Replik tevens wijziging van eis d.d. 12 december 2008 aan de kantonrechter als vaststelling en veroordelingen heeft verzocht. Let wel ! dit zonder ook maar enige aanduiding in het Incidenteel appel, dat er sprake is van (wederom) eiswijzigingen, zo deze al zouden zijn toegestaan in dit stadium van de procedure. Onderstaand zal per punt worden aangegeven, hetgeen er resp. in de Conclusie van Replik en het Incidenteel appel in haar punten 1 t/m 3 onder MET CONCLUSIE is verzocht met daarbij tevens een inhoudelijk commentaar.

Conclusie van Replik onder punt 1:

Vast te stellen dat de huurovereenkomst per 14 maart 2007 is geëindigd.

Reactie: wat er ook van zij, dat de huurovereenkomst om meerdere redenen niet eerst op 14 maart 2007 kan zijn beëindigd, waarop verderop in deze dagvaarding wordt teruggekomen, is het verzoek op zich correct geformuleerd. De beëindigingsdatum van de huurovereenkomst is alleen van belang ter bepaling van de betalingsverplichtingen van B.Th. Hofs, ten aanzien van wie de Conclusie van Replik d.d. 12 december 2008 is uitgebracht.

Incidenteel appel onder punt 1:

Vast te stellen dat de huurovereenkomst tussen partijen per 14 maart 2007 is geëindigd

Reactie: In tegenstelling tot hetgeen V.N.I. verzoekt in punt 1 van de Conclusie van Replik, waarin zij onder MET CONCLUSIE vraagt: *vast te stellen dat de huurovereenkomst per 14 maart is geëindigd*, omdat het hof dit in een tussenarrest d.d. 10 juni 2008 in de zaak V.N.I./R.T.B. Hofs ook heeft vastgesteld, verzoekt zij thans dus vast te stellen dat de huurovereenkomst tussen partijen is geëindigd op 14 maart 2007. Deze partijen kunnen dan alleen maar V.N.I. en B.Th. Hofs zijn, aangezien het Incidenteel appel alleen B.Th. Hofs betreft, evenals de gelijktijdig uitgebrachte Memorie van Antwoord in het principaal appel.

Het Hof heeft in het eindarrest d.d. 19 april 2011 in de zaak V.N.I./R.T.B. Hofs bovendien geheel eigener beweging gesteld, dat de huurovereenkomst tussen V.N.I. en Xenon Computers V.o.f. op 14 maart 2007 is geëindigd, hetgeen door V.N.I. in haar Memorie van Grieven d.d. 24 juli 2007 ten aanzien van R.T.B. Hofs dus niet is verzocht. Daar staat namelijk simpelweg: *Vast te stellen dat de huurovereenkomst per 14 maart 2007 is beëindigd*, welke vraagstelling dus formeel correct is.

Afgezien van het feit, dat V.N.I. in haar Memorie van Grieven d.d. 24 juli 2007 dus een andere vaststelling heeft verzocht dan het Hof doet in het arrest d.d. 19 april 2011 is de stelling van het Hof bovendien een juridisch en feitelijk onmogelijke stelling, daar Xenon Computers V.o.f. reeds op 31 december 2000 niet meer bestond, hetgeen met de aan zowel de kantonrechter als aan het hof overgelegde onderhandse akten van bedrijfsoverdracht d.d. 3 september 2002 ingevolge wetsartikel 6:159 BW onomstotelijk is bewezen.

Ten overvloede wordt erop gewezen, dat een voorzieningenrechter, de kantonrechter alsmede het Hof zelf meerdere malen als feit hebben vastgesteld, dat Xenon Computers V.o.f. op 1 juli 2002 was opgeheven, dit o.a. op aanwijzingen van V.N.I. zelf, als volgt:

- In een vonnis d.d. 30 januari 2004 ten aanzien van de beide heren Hofs heeft de voorzieningenrechter reeds als vaststaand feit aangenomen, dat *de V.o.f. per 1 juli 2002 is opgeheven*, hetgeen door het Hof in een arrest d.d. 6 juli 2004 betreffende de hoger beroep procedure is bevestigd.
- Dit feit heeft de voorzieningenrechter afgeleid uit de verklaringen van V.N.I., die in de dagvaarding betreffende het kortgeding d.d. 8 januari 2004 heeft gesteld, dat Xenon Computers was opgeheven op 1 juli 2002 en deze stelling is door haar advocaat in zijn pleitaantekeningen d.d. 21 januari 2004 ten behoeve van de zitting in kortgeding herhaald.
- Bovendien heeft de voorzieningenrechter in dat vonnis gesteld, *dat V.N.I. haar vorderingen ten aanzien van gedaagde sub 1. (zijnde Xenon Computers V.o.f.) heeft ingetrokken, nu deze is opgeheven.*
- In de daaraan voorafgaande dagvaarding d.d. 23 december 2003 inzake de bodemprocedure had V.N.I. eveneens reeds gesteld, dat Xenon Computers V.o.f. was opgeheven op 1 juli 2002.
- Eveneens in het Verzoekschrift d.d. 8 december 2003 tot het leggen van conservatoir beslag op de woning van B.Th. Hofs en zijn echtgenote schrijft V.N.I., dat Xenon Computers V.o.f. is opgeheven en sluit ten bewijze een uittreksel van de KvK bij, waarin dit feit wordt vermeld.
- In haar Memorie van Antwoord d.d. 23 maart 2004 ten aanzien van het spoedappel heeft V.N.I. onder het kopje *“niet ontvankelijkheid Xenon Computers VOF”* de rechter verzocht om appellante sub 1 (Xenon Computers VOF) niet ontvankelijk te verklaren in haar vordering in spoedappel, omdat gebleken is, dat deze vennootschap per 1 juli 2002 is opgeheven, aldus V.N.I. Onder punt 9. heeft V.N.I. het volgende gesteld:
“Het vorenstaande klemt te meer nu vaststaat dat ten tijde van het sluiten van de huurovereenkomst en kort daarna Xenon Webstore B.V. nog niet bestond. De huurovereenkomst is aangegaan op 15 maart 2002 en eerst op 1 juli 2002 is Xenon Webstore B.V. opgericht, waarvan V.N.I. pas in oktober 2002 in kennis is gesteld”
- In haar Memorie van Grieven d.d. 24 juli 2007 onder **1. Inleiding** schrijft zij:
“Naar V.N.I. eerst later is gebleken is Xenon Computers v.o.f. per 1 juli 2002 opgeheven met terugwerkende kracht tot 1 januari 2002. De bedrijfsactiviteiten zijn vervolgens ondergebracht in Xenon Webstore B.V. Aandeelhouders en bestuurders van deze B.V. waren Hofs jr. en M.C. Mensink.”
- In haar tussenvonnis d.d. 5 september 2006 ten aanzien van R.T.B. Hofs heeft de kantonrechter in r.o.2.2 als vaststaand feit opgenomen, dat Xenon Computers per 1 juli 2002 is opgeheven.
- In zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 ten aanzien van R.T.B. Hofs heeft het Hof onder het kopje **4 De vaststaande feiten** het volgende gesteld (letterlijk citaat):
De kantonrechter heeft in haar vonnis van 5 september 2006 onder 2.1 tot en met 2.10 feiten vastgesteld. Aangezien daartegen geen grieven zijn aangevoerd of bezwaren zijn geuit, zal het hof in hoger beroep ook van die feiten uitgaan.
- In haar tussenvonnis d.d. 19 mei 2009 in de voortgezette bodemprocedure ten aanzien van B.Th. Hofs heeft de kantonrechter in r.o. 2.2 wederom als vaststaand feit opgenomen, dat Xenon Computers per 1 juli 2002 is opgeheven.
- In haar tussenvonnis d.d. 17 november 2009 ten aanzien van B.Th. Hofs schrijft zij in r.o. 2.1: *de kantonrechter verwijst naar en handhaaft hetgeen zij bij tussenvonnis heeft overwogen.*
- In deze beide tussenvonnissen heeft de kantonrechter tevens geoordeeld dat Xenon Computers V.o.f. van aanvang aan de huurder van het bedrijfspand van V.N.I. is geweest en na haar opheffing op 1 juli 2002 de beide heren Hofs.

Dit oordeel wekt overigens zeer veel bevreemding, omdat de kantonrechter in haar eindvonnis d.d. 24 april 2007 ten aanzien van R.T.B. Hofs namelijk reeds heeft bepaald, dat het huurcontract in elk geval vanaf 2 november 2002 door stilzwijgende bekrachtiging door V.N.I. is overgegaan van Xenon Computers V.o.f. (bedoeld wordt van de heren Hofs) op Xenon Webstore B.V., waarbij zij ter ondersteuning van haar oordeel relevante feiten en omstandigheden heeft geschetst en bovendien in het bezit was van de akten van bedrijfsoverdracht ingevolge wetsartikel 6:159 BW, die Hofs jr. haar per akte d.d. 3 oktober 2006 had toegezonden.

Het verzoek om vast te stellen, dat de huurovereenkomst op 14 maart 2007 tussen V.N.I. en B.Th. Hofs is beëindigd kan om meerdere redenen dus niet gehonoreerd worden.

Onder punt 82. van Grief 1 van het Incidenteel appel heeft V.N.I. ter onderbouwing van haar verzoek onder punt 1 bovendien gesteld, *dat de huurovereenkomst, bij gebrek aan een tussentijdse beëindiging, van rechtswege is geëindigd op 14 maart 2007 en dat het hof dienovereenkomstig heeft geoordeeld in het eindarrest d.d. 19 april 2011, welk arrest dus is gewezen ten aanzien van R.T.B. Hofs.*

In dit arrest d.d. 19 april 2011 wordt onder **3. De beslissing** echter uitdrukkelijk niet gesproken over een beëindiging van rechtswege, zoals V.N.I. het doet voorkomen. Er staat namelijk: *Stelt vast dat de huurovereenkomst tussen V.N.I. en Xenon Computers V.o.f. op 14 maart 2007 is geëindigd*, wat er ook zij van deze vaststelling.

Een van rechtswege beëindiging van de huurovereenkomst op 14 maart 2007, zoals V.N.I. onder punt 82. van het Incidenteel appel dus heeft gesteld (en dit ook in meerdere processtukken heeft gedaan) is in het onderhavige geval juridisch gezien onmogelijk.

Het litigieuze huurcontract d.d. 14 maart 2002 vermeldt een huurtermijn van 5 jaar met verlengingsmogelijkheden van telkenmale 5 jaar. Ook vermeldt het huurcontract een opzegtermijn van twaalf maanden. Wetsartikel 7:292 lid 2 BW geeft aan, dat zelfs een huurovereenkomst die voor een periode van vijf jaar is afgesloten, na het verstrijken daarvan van rechtswege met vijf jaar wordt verlengd. Krachtens het bepaalde in artikel 7:293 lid 2 BW moet een huuropzegging -of deze nu door de huurder of door de verhuurder gedaan wordt- bij deurwaardersexploot dan wel door middel van een aangetekende brief worden verricht.

V.N.I. zelf heeft in het huurcontract van 14 maart 2002 dienaangaande opgenomen:

Onder punt 3.3:

*“Beëindiging van deze overeenkomst vindt plaats door opzegging tegen het einde van een huurperiode met inachtneming van een termijn van tenminste **12 (twaalf) maanden**”*

en onder punt 3.4:

“Opzegging dient te geschieden bij deurwaardersexploot of per aangetekend schrijven”

Deze opzeggingsformaliteiten hebben nooit plaatsgevonden en hoefden in het onderhavige geval ook niet plaats te vinden, omdat het huurcontract reeds op een veel eerder tijdstip was beëindigd:

- De huurovereenkomst is reeds per de ontruimingsdatum, zijnde 25 februari 2004, rechtsgeldig tussen partijen geëindigd, nadat tot tevredenheid van de verhuurder en in samenspraak met de gemachtigden van beide partijen de huurster het pand geheel volgens de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst Kantoornruimte par. 5.1 t/m 5.7 had opgeleverd en er door de heer P.Silderhuis van V.N.I. na het nemen van de nodige foto's een Proces-verbaal van Inventarisatie d.d. 25 februari 2004 (**produktie 66**) is opgemaakt, waarvan op 26 februari 2004 een kopie aan

de advocaat van R.T.B. Hofs is verzonden. Al hetgeen betreffende die rechtsgeldige beëindiging van belang is, is uitgebreid door Hofs sr. omschreven in zijn Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009 onder de punten 25 t/m 41, dit met overlegging van het Proces-verbaal van Inventarisatie.

- Daaraan voorafgaande heeft mr. W.H.J.M.Haafkes, de curator in het faillissement van Xenon Webstore B.V., de huurovereenkomst voor het bedrijfspand reeds rechtsgeldig op 10 december 2003 per 10 maart 2004 opgezegd, zoals zowel door Hofs c.s., dit onderbouwd met producties, als door V.N.I. zelf in meerdere processtukken is genoemd. Door V.N.I. is dit reeds gemeld in haar dagvaarding in eerste aanleg d.d. 23 december 2003 onder punt 3 en herhaald in haar dagvaarding d.d. 8 januari 2004 inzake het kortgeding, dit eveneens onder punt 3.
- In een arrest d.d. 6 juli 2004 heeft het Hof als vaststaand feit opgenomen (onder 4 e.), dat de curator van Xenon Webstore B.V. de huurovereenkomst met betrekking tot het bedrijfspand per 10 maart 2004 heeft opgezegd. Vanwege dit feit en de mededeling van de curator, dat het pand op 10 maart 2004 zou worden opgeleverd, heeft het Hof zelfs gesteld, dat het daarom geen belangenafweging meer hoefde te maken of Xenon B.V. nog langer gebruik mocht blijven maken van het pand.
- Deze opzegging door curator mr. Haafkes is ook in de bodemprocedure zowel door de kantonrechter als door het Hof als vaststaand feit genoemd, dit in een tussenvonnis van de kantonrechter d.d. 5 september 2006 en in een tussenarrest van het Hof d.d. 10 juni 2008, beide ten aanzien van R.T.B. Hofs.
- Tevens is als vaststaand feit in het bovengenoemde vonnis en het bovengenoemde arrest opgenomen, dat de bewindvoerder de huurovereenkomst bij faxbericht d.d. 16 juni 2005 heeft opgezegd. Daarbij hebben de kantonrechter en het Hof echter de belangrijke toevoeging van de bewindvoerder in dit faxbericht verzuimd te vermelden, welke toevoeging luidt: *zover nog niet geschied*.

Ook V.N.I. zelf heeft meerdere malen de beëindigingsdatum van de huurovereenkomst op een eerder tijdstip vastgesteld:

- Uit de dagvaarding in eerste aanleg d.d. 23 december 2003 blijkt onomstotelijk uit punt 6. onder MITSDIEN, dat V.N.I. er ten tijde van die dagvaarding reeds vanuit ging, dat de ontruimingsdatum tevens de beëindigingsdatum van de huurovereenkomst zou zijn.
- Voorafgaande aan die ontruimingsdatum heeft zij dan ook van de gewezen huurster geëist, dat het pand zou worden opgeleverd ingevolge de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst onder het kopje **Einde huurovereenkomst of gebruik (par.5.1)**, aan welke vereisten stipt en tot tevredenheid van V.N.I. is voldaan, hetgeen dus heeft geresulteerd in het reeds hierboven genoemde door V.N.I. opgemaakte en door de heer P.Silderhuis ondertekende Proces-verbaal van Inventarisatie d.d. 25 februari 2004.
- Onder punt 3. van haar Conclusie van Replik d.d. 31 januari 2006 in de bodemprocedure V.N.I./R.T.B. Hofs heeft V.N.I. de opzegging door de bewindvoerder van Hofs sr. reeds vermeld en daarbij de betreffende opzeggingsfax d.d. 16 juni 2005 bijgesloten. Onder punt 8. van deze Conclusie heeft V.N.I. bovendien gesteld, dat zij haar vordering betreffende onbetaald gebleven achterstallige huurpenningen tot datum beëindiging huurovereenkomst bij de bewindvoerder in de schuldsanering van B.Th. Hofs heeft ingediend. Daarbij heeft V.N.I. haar brief met bijlage d.d. 18 maart 2005 als productie overgelegd.

Uit de bijlage bij deze brief blijkt, dat V.N.I. op dat moment het huurcontract per 1 mei 2005 als geëindigd beschouwt, omdat zij de huurtermijnen t/m april 2005 als vordering heeft opgevoerd.

- In een brief d.d. 4 juli 2005 aan R.T.B. Hofs, welke brief door Hofs sr. als productie 26 is overgelegd bij zijn akte van 18 augustus 2009 in de bodemprocedure, schrijft V.N.I. het volgende:

“Hierbij () ontvangt u een kopie van het faxbericht d.d. 16 juni 2005 van de bewindvoerder van uw ouders waarbij hij de huurovereenkomst van de onroerende zaak aan de Neptunusstraat 23-25 te (7521 WC) Enschede opzegt. Op grond van artikel 305 Fw. komt dit recht aan de bewindvoerder toe. U en uw vader huurden de bedrijfsruimte gezamenlijk. Door opzegging door de bewindvoerder eindigt de huurovereenkomst met uw vader.”*

- Tegenover een inspecteur van de belastingdienst heeft V.N.I. aangegeven dat het huurcontract met beide voormalige vennoten is beëindigd per 1 juli 2005 en dat zij nadien daarom geen nota's meer heeft verstuurd, hetgeen door een inspecteur van de belastingdienst wordt verwoord in een brief van 20 oktober 2006 aan de beide heren Hofs (productie 31 bij Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009).
- In de Memorie van Grieven d.d. 24 juli 2007 in de hoger beroep procedure ten aanzien van R.T.B. Hofs, heeft V.N.I. de opzegging door de bewindvoerder wederom expliciet genoemd onder punt 10 met daarbij de vermelding van de voorlopige erkenning door de bewindvoerder van een bedrag van € 241.000,-- in het kader van de schuldsanering.

Saillant detail: Omdat V.N.I. niet meer kon ontkennen, dat een van rechtswege beëindiging van een huurovereenkomst na vijf jaren niet tot de wettelijke mogelijkheden behoorde, heeft zij in de Akte Uitlating Producties d.d. 3 maart 2009 ten aanzien van B.Th. Hofs toen maar gesteld, dat zij ervoor heeft gekozen om haar vordering te beperken tot 14 maart 2007, dit na haar eerdere bewering in dezelfde akte, dat het Hof reeds een bindende eindbeslissing had genomen, *inhoudende dat de huurovereenkomst was geëindigd op 14 maart 2007.*

Conclusie van Replik onder punt 2:

primair: Hofs sr. te veroordelen om tegen behoorlijk bewijs van betaling binnen zeven dagen na betekening van het in deze te wijzen vonnis aan VNI te betalen een bedrag van € 906.366,70, te vermeerderen met de contractuele boete ad 2% per maand ex artikel 14.2 van de algemene bepalingen vanaf 2 november 2008 tot aan de dag der algehele voldoening, alsmede een bedrag van € 21.240,97, te vermeerderen met wettelijke rente vanaf 2 november 2008 tot aan de dag der algehele voldoening.

Er zijn als productie 24 twee berekeningen toegevoegd, één ter hoogte van € 906.366,70 inzake huurpenningen en één ter hoogte van € 21.240,97 inzake meerwerk.

Incidenteel appel onder punt 2:

Hofs sr. te veroordelen om, tegen behoorlijk bewijs van kwijting, binnen zeven dagen na betekening van het in deze te wijzen arrest aan VNI te betalen de achterstallige huur met betrekking tot het pand aan de Neptunusstraat 23-25 te Enschede vanaf april 2003 t/m 14 maart 2007, telkens te vermeerderen met de wettelijke rente over de huurtermijnen vanaf de datum dat de huurpenningen opeisbaar zijn geworden, tot aan de dag der algehele voldoening, althans vanaf de dag der dagvaarding in eerste aanleg tot aan de dag der algehele voldoening.

Er is geen berekening toegevoegd betreffende huurpenningen en over meerwerk wordt niet gesproken.

Conclusie van Replik onder punt 3:

Subsidiar: Hofs sr. te veroordelen om tegen behoorlijk bewijs van betaling binnen zeven dagen na betekening van het in deze te wijzen vonnis aan VNI te betalen een bedrag van € 509.320,07, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 2 november 2008 tot aan de dag der algehele voldoening. Er is als produktie 25 een berekening toegevoegd ter hoogte van € 509.320,07 inzake huurpenningen en meerwerk.

Incidenteel appel onder punt 3:

Hofs sr. te veroordelen om, tegen behoorlijk bewijs van kwijting, binnen zeven dagen na betekening van het in deze te wijzen arrest aan VNI te betalen de contractueel overeengekomen boetes wegens te late betaling van de huurpenningen (conform artikel 14.2 van de algemene bepalingen), telkens vanaf de datum dat de huurpenningen opeisbaar zijn geworden tot aan de dag der algehele voldoening, althans vanaf de dag der dagvaarding in eerste aanleg tot aan de dag der algehele voldoening

Reactie: Het behoeft geen betoog, dat V.N.I. haar eisen in het incidenteel appel heeft gewijzigd in casu per saldo heeft vermeerderd, hetgeen in dit stadium van de procedure niet is toegestaan. Bovendien is uit de tekst van het Incidenteel appel niet af te leiden, dat de eisen worden gewijzigd en evenmin heeft V.N.I. een speciale Akte dienaangaande uitgebracht.

De eisvermeerdering:

V.N.I. verzoekt in het Incidenteel appel om betaling door B.Th. Hofs van de wettelijke rente over de huurtermijnen alsook van de contractueel overeengekomen boetes conform artikel 14.2 van de algemene bepalingen, terwijl V.N.I. in haar Conclusie van Replik onder punt 2 primair betaling vordert van de huurtermijnen verhoogd met de contractuele boetes ex artikel 14.2 van de algemene bepalingen en onder punt 3 subsidiar betaling van de huurtermijnen, te vermeerderen met de wettelijke rente.

Spraakmakend is bovendien, dat V.N.I. in haar Memorie van Antwoord in het principaal appel d.d. 19 juli 2011 onder punt 71 nog heeft gesteld, dat zij alleen wettelijke rente vorderde en vordert voor het geval de boete geheel of gedeeltelijk niet zou worden toegewezen, welke visie niet is terug te vinden in de eisen inzake het Incidenteel appel, waar zij dus onder punt 2 de wettelijke rente vraagt en onder punt 3 aanvullend daarop de complete boetes.

Overigens heeft V.N.I. in geen enkel processtuk ooit gesteld, dat zij de wettelijke rente vorderde voor het geval de boete gedeeltelijk niet zou worden toegewezen.

De eisvermindering:

V.N.I. verzoekt in het incidenteel appel de wettelijke rente en de boete te betalen vanaf de dag der dagvaarding in eerste aanleg (zijnde 23 december 2003) tot aan de dag der algehele voldoening, terwijl uit de bij de Memorie van Grieven d.d. 12 december 2008 overgelegde berekeningen blijkt, dat zij daar betreffende haar primaire vordering de boetes berekent vanaf 1 maart 2003 en betreffende de subsidiare vordering de wettelijke rente eveneens berekent vanaf 1 maart 2003 tot aan de dag der algehele voldoening.

55. Er worden door V.N.I. geen berekeningen bij haar Incidenteel appel d.d. 19 juli 2011 ten aanzien van B.Th. Hofs overgelegd. Nogmaals wijzen eisers erop, dat B.Th. Hofs nooit en te nimmer een rekening op zijn naam inzake huurbetalingen van V.N.I. heeft ontvangen. In vervolg op zijn betoog in zijn ter comparitie van partijen d.d. 1 april 2010 overgelegde produktie 40 (zie produktie 42) overlegt B.Th. Hofs hierbij enkele van de "huurnota's" van V.N.I. over de jaren 2003 t/m 2005 (**produktie 67**), die uitsluitend en alleen zijn gericht aan Xenon en zijn geadresseerd aan verschillende adressen, zijnde Neptunusstraat 25 te Enschede of Enschedesestraat 41-1 te Hengelo (p.a. R.T.B. Hofs). Onder punt 31 van haar Memorie van Antwoord in het principaal appel heeft V.N.I. nogmaals uitdrukkelijk naar voren gebracht, dat zij volledig vasthoudt aan alle in eerste aanleg ingenomen standpunten en dat de inhoud van alle eerdere processtukken als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd. Reeds deze stelling maakt, dat V.N.I. blijft bij haar standpunten, zoals aangegeven in deze dagvaarding onder het kopje **Incidenteel appel onder punt 1** met betrekking tot de beëindigingsdatum van de huurovereenkomst op een veel eerder tijdstip dan 14 maart 2007.

De gang van zaken voorafgaande aan het plaatsen van de advertenties

56. Ook dienaangaande heeft V.N.I. wetten en reglementen met voeten getreden.

Een opsomming:

- In een brief van 26 juni 2012 van notaris mr. P.T.A. Benedek van Van Putten Van Apeldoorn Notarissen te Ede wordt aan Hofs c.s. de openbare veiling aangekondigd voor 4 september 2012 en wordt er (kortgezegd) gesteld, dat tot dinsdag 31 juli a.s. (12.00 uur) kan worden voorkomen, dat de advertenties in de openbare media worden geplaatst, welke datum 4 augustus 2012 zal zijn.
- Doordat V.N.I. geen exploit ingevolge wetsartikel 514 Rv. aan B.Th. Hofs had uitgebracht was deze notaris echter helemaal niet gerechtigd deze officiële mededelingen te doen, daar hij eerst ingevolge wetsartikel 514 Rv. door V.N.I. had moeten worden aangewezen. Pas daarna had hij mogen handelen zoals omschreven in wetsartikel 515 Rv. Vóór deze notaris zijn er overigens nog drie notarissen geweest, die wel ingevolge wetsartikel 514 Rv. waren aangewezen, zijnde notaris mr. P.M.M.Bisschop, mr. W.U. Dijkstra en mr. W. van Delft, die allen echter om hen moverende redenen de opdracht aan V.N.I. hebben geretourneerd.
- In een gesprek d.d. 14 augustus 2012 heeft mr. Benedek tegenover Hofs-Akkermans en haar zoon verklaard, dat hij bij een opdracht tot executieveiling niet hoefde te controleren of een dergelijk exploit is uitgebracht, omdat hij ervan uit mocht gaan, dat een opdrachtgever dit gereld had met een gerechtsdeurwaarder
- Op 24 juli 2012 ontvangt B.Th. Hofs een exploit van gerechtsdeurwaarder Groenewegen, waarin de veiling op 4 september 2012 officieel wordt aangekondigd. Behalve dat dit exploit nooit had mogen worden uitgebracht, omdat het vonnis d.d. 13 april 2010 nietig is en tevens niet executabel, voldoet dit exploit overigens ook niet aan de eisen der wet, dit om de volgende redenen:
 - a) In het exploit wordt vermeld, dat executant als notaris te wiens overstaan de openbare verkoop van de verbonden onroerende zaak zal plaatsvinden, wordt aangewezen één van de notarissen verbonden aan notariskantoor Van Putten Van Apeldoorn te Ede. Dit is niet in overeenstemming met het gestelde in wetsartikel 514 Rv. Uit lid 2 van dit artikel blijkt, dat er een bevoegd notaris met name genoemd dient te worden, anders zou er in dat artikel ook niet gesteld zijn, dat wanneer deze notaris vervangen wordt dit opnieuw per exploit aan de geëxecuteerde moet worden medegedeeld, hetgeen vanzelfsprekend onmogelijk is wanneer men bij aanwijzing spreekt over: één van de notarissen van een kantoor. Vanzelfsprekend heeft de geëxecuteerde, wiens bezittingen geveild worden, ook het recht om te weten welke notaris met deze handeling en de voorbereidingen daarvoor is belast.

- b) In dit exploit wordt een vordering van € 315.130,12 op B.Th. Hofs genoemd, terwijl er in het vonnis d.d. 13 april 2012 onder het dictum geen bedrag inzake de achterstallige huurpenningen wordt genoemd. Deze vordering, die als opeisbaar in het exploit genoemd wordt, is nergens op gebaseerd en dus uit de lucht gegrepen.
- c) In verband met die situatie hadden partijen (Hofs-Akkermans en mr. Naus, de advocaat van V.N.I.) op 14 april 2010 afgesproken beiden aan de hand van de inhoud van het vonnis een berekening uit te brengen, dit om eventueel toch tot een beëindiging van het probleem te komen via een (eventuele) onderhandse schikking. V.N.I. heeft zich echter niet aan die afspraak gehouden. B.Th. Hofs heeft met behulp van zijn advocaat en het juridisch loket een uitgebreide en degelijk onderbouwde berekening gemaakt, waaruit onomstotelijk blijkt, dat hij een aanzienlijk bedrag van V.N.I. te vorderen heeft (zie produktie 53) en niet andersom V.N.I. van hem, welke bijzondere situatie voortvloeit uit de afwijkende huurovereenkomst en de overige omstandigheden van het geval, waaraan in deze dagvaarding reeds uitgebreid aandacht is besteed.
- d) Onder het kopje **AANGEZEGD** van het voor B.Th. Hofs bestemde exploit wordt vermeld, dat er bij proces-verbaal d.d. 11 december 2003 conservatoir beslag is gelegd op de woning van eisers. Dit conservatoir beslag had echter in het exploit niet genoemd mogen worden, omdat dit conservatoir beslag reeds op 13 februari 2004 is overgegaan in een executoriaal beslag op grond van een door V.N.I. op 30 januari 2004 verkregen executoriale titel van de voorzieningenrechter te Almelo, welke overgang althans in een exploit d.d. 13 februari 2004 aan B.Th. Hofs is gecommuniceerd door de betreffende gerechtsdeurwaarder Karin Wigger in opdracht van V.N.I. Vervolgens heeft er op 18 maart 2004 een overbetekening aan de beide hypotheekhouders plaatsgevonden, zijnde Rabobank en ING-bank, dit ingevolge wetsartikel 508 Rv.

Ingevolge het op 13 april 2010 gewezen vonnis van de kantonrechter is er op 6 december 2010 een geheel zelfstandig executoriaal beslag gelegd (zie produktie 30), dit terecht zonder verwijzing naar het op 11 december 2003 gelegde conservatoir beslag. Het is dus onmogelijk, dat het bovengenoemde conservatoir beslag voor de tweede maal is overgegaan in een executoriaal beslag op grond van wetsartikel 704 Rv.

N.B. Het conservatoir beslag was overigens gelegd voor een bedrag van “slechts” € 100.000,--

Werkelijk spraakmakend en absurd is, dat Hofs-Akkermans een gelijkkluidend exploit als haar echtgenoot heeft ontvangen en daarin wordt aangeduid als geëxecuteerde, die in verzuim zou zijn met de behoorlijke voldoening van een bedrag van € 315.130,12, excl. de verschuldigde rente tot op heden, dit ingevolge het vonnis van 13 april 2010. In de laatste zin van het exploit wordt zij aangeduid als gerekwireerde of te wel gedaagde. Echter het simpele feit is, dat zij nog nooit in haar leven door welke rechter dan ook tot betaling van enig bedrag is veroordeeld, maar dat is natuurlijk van geen enkel belang in de onderhavige kwestie, waarin letterlijk alles fout is gegaan.

De vele aankondigingen van V.N.I. inzake de gedwongen verkoop van de woning

57. Zoals uit deze dagvaarding blijkt heeft V.N.I. vanaf februari 2004 vele malen direct of in direct aangekondigd de woning van eisers gedwongen te laten verkopen, dit o.a. via meerdere gerechtsdeurwaarders, driemaal via de beide hypotheekhouders, via de bewindvoerder van Hofs c.s. tijdens de wettelijke schuldsaneringsregeling en via de aanwijzing van drie notarissen. Betreffende de aanwijzing van deze drie notarissen, zijnde mr. P.M.M.Bisschop, mr. W.Dijkstra en mr. W.E. van Delft zijn ingevolge wetsartikel 514 Rv. aan B.Th. Hofs exploiten uitgebracht resp. d.d. 15 april 2010, 29 november 2010 en 1 mei 2011.

58. De volgende zaken zijn nog van belang:

- op 9 februari 2012 heeft mr. Naus in een tuchtrechtprocedure aan de Orde van Advocaten geschreven, *dat de notaris inmiddels opdracht heeft gekregen om de executie te continueren*. Bij telefonische navraag bij de betreffende notaris door Hofs-Akkermans op 22 februari 2012 bleek daarvan echter geen sprake en werd haar door hem medegedeeld, dat er sinds half december 2011 niets meer van mr. Naus was vernomen, laat staan dat er opdracht is gegeven om de executie te vervolgen. Het telefoongesprek is met medeweten van de notaris opgenomen.
- Uit de bijgaande brief van de Rabobank aan Hofs c.s. (**produktie 68**) blijkt, dat V.N.I. op 20 april 2012 wederom aan deze bank een executoriaal beslag op de woning van eisers heeft betekend. Dit terwijl V.N.I. nadat zij op 6 december 2010 executoriaal beslag had gelegd dit op 8 december 2010 ingevolge wetsartikel 508 Rv. reeds had overbetekend aan de Rabobank (**produktie 69**) en zij er vanzelfsprekend mee bekend was, dat dit op grond van het zelfde vonnis niet nog een keer mogelijk was.

Hofs c.s. wijzen erop, dat V.N.I. in totaliteit dus viermaal een executoriaal beslag ingevolge wetsartikel 508 Rv. aan de Rabobank heeft betekend dit met verwijzing naar en/of overlegging van verschillende vonnissen en al dan niet met verwijzing naar het conservatoir beslag d.d. 11 december 2003.

Hofs c.s. melden nog, dat zij op aanraden van enkele notarissen, dit ondanks alles wat V.N.I. hen heeft aangedaan, toch hebben geprobeerd tot een gesprek met haar te komen. Het zal ook geen verbazing wekken, dat Hofs c.s. na een treiterpartij van vele jaren totaal aan het einde van hun latijn zijn Onderstaand sommen zij hun pogingen daartoe op.

- a) In een aangetekende brief van 5 september 2011 hebben Hofs c.s. V.N.I. om een gesprek verzocht ten einde daarin tot een oplossing van het conflict te komen. V.N.I. heeft echter geweigerd deze brief in ontvangst te nemen. Als bewijs daarvoor overleggen Hofs c.s. hierbij de betreffende enveloppe (**produktie 70**). Overigens heeft ook haar advocaat mr. Naus een kopie van deze brief heeft ontvangen, waarop door hem nooit gereageerd is;
- b) Op 23 februari 2012 heeft Hofs-Akkermans (de gemachtigde van B.Th. Hofs tijdens de comparitiezitting) getracht mr. Naus telefonisch te bereiken. Hij was echter op vakantie, waarop Hofs-Akkermans op 27 februari 2012 nogmaals gebeld heeft, waarbij zij te horen kreeg, dat mr. Naus in bespreking was, maar na afloop daarvan zou terugbellen. Er werd niet teruggebeld.;
- c) Op 1 maart 2012 heeft Hofs-Akkermans de bijgaande e-mail (**produktie 71**) aan mr. Naus verstuurd, de inhoud waarvan voor zich spreekt. Er is nooit enige reactie van mr. Naus ontvangen;
- d) Ook op meerdere pogingen door mr. Van der Veen (de advocaat van B.Th. Hofs in de hoger beroep procedure) om tussen partijen tot een gesprek te komen is door mr. Naus nooit gereageerd.

Spoedeisend belang

59. Hofs c.s. stellen, dat zij afgezien van het vaststaande feit, dat V.N.I. niets van B.Th. Hofs te vorderen heeft en dit ook nooit zal hebben, hetgeen uitdrukkelijk in deze dagvaarding is bewezen, spoedeisend belang hebben bij de opheffing van de beide beslagen. Reeds jaren geleden hadden zij de bedoeling om naar de Betuwe te verhuizen, waar een groot deel van hun familie woont, en ook om dichterbij hun jongste dochter te wonen, die een groot gezin heeft en die zij willen bijstaan inzake de opvang van de kinderen. In verband met hun afnemende gezondheid (vooral die van B.Th. Hofs) en financiële situatie is het voor hen tevens onmogelijk om hun (ruime) woning en grote tuin adequaat te onderhouden, waardoor hun woning nog afgezien van de crisis extra in waarde blijft dalen. Door de beslagen bestaat er ook geen enkele mogelijkheid geld te lenen teneinde b.v. een klussenbedrijf de benodigde werkzaamheden te laten verrichten. De pesterijen van V.N.I. moeten met onmiddellijke ingang worden gestopt, zodat Hofs c.s. nog enigszins in de jaren die hen nog resten hun normale leven weer kunnen oppakken. Een grote zorg voor hen beiden is met name, dat één van hen ernstig ziek wordt of erger nog komt te overlijden, waardoor er voor de andere partner een nog veel onhoudbaarder situatie zal ontstaan, hetgeen verder geen betoog behoeft.

Bewijsaanbod

Voor zover u edelachtbare rechter van mening bent, dat in de onderhavige procedure plaats is voor nadere bewijsvoering dan wel deze verlangd wordt, bieden eisers aan al hun stellingen met alle middelen rechtens te bewijzen zonder hiermede geacht te willen worden bewijslast te hebben aanvaard, die rechtens niet op hen rust. Met name wensen zij als getuige te laten horen hun zoon R.T.B. Hofs en de heren H. en P. Silderhuis van V.N.I.

MITSDIEN:

Het uw rechtbank moge behagen, bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad op de minuut en op alle dagen:

Inzake het conservatoir beslag:

1. primair vast te stellen, dat het in het verzoekschrift d.d. 8 december verzochte en toegewezen conservatoir beslag op de woning van eisers vanaf 23 december 2003 onrechtmatig heeft bestaan, omdat er in de hoofdzaak niet tijdig een dagvaarding is uitgebracht;
2. subsidiair vast te stellen, dat het conservatoir beslag vanaf 13 februari 2004 op de woning van eisers onrechtmatig heeft bestaan vanwege de door V.N.I. gestelde overgang op die datum van het conservatoir beslag in een executoriaal beslag en waarnaar zij ook heeft gehandeld;
3. meer subsidiair vast te stellen, dat het conservatoir beslag vanaf 13 februari 2004 op de woning van eisers onrechtmatig heeft bestaan vanwege de door V.N.I. gepleegde onrechtmatige daden.

Inzake het executoriaal beslag:

4. primair vast te stellen, dat door V.N.I. op 6 december 2010 onrechtmatig executoriaal beslag is gelegd op de woning van eisers, omdat het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010 door het niet nakomen van op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorschriften, waaronder het schenden van het principe van hoor en wederhoor en het verzuimen van het opmaken van een proces-verbaal van de comparitiezitting, nietig is en dus ook niet in hoger beroep bekrachtigd kan worden;

5. subsidiar vast te stellen, dat door V.N.I. op 6 december 2010 onrechtmatig executoriaal beslag is gelegd op de woning van eisers, omdat V.N.I. uit hoofde van het vonnis geen enkele vordering op B.Th. Hofs had;
6. meer subsidiar vast te stellen, dat een komend arrest van het hof eveneens nietig zal zijn vanwege het nietig zijn van het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010, waarvan hoger beroep is ingesteld;
7. nog meer subsidiar vast te stellen, dat er in hoger beroep geen rechtsgeldig arrest kan worden gewezen, omdat het Hof tijdens de hoger beroep procedure V.N.I./B.Th. Hofs het Landelijk Procesreglement voor civiele dagvaardingszaken bij de gerechtshoven meerdere malen heeft geschonden, waarbij het ging om beslissingen, die ingrepen in de rechten en belangen van B.Th. Hofs, met als gevolg meerdere foutieve incidentele arresten. Zie daartoe de uitspraak van de Hoge Raad, zijnde: **LJN AU 6519, Hoge Raad, C04/348 HR d.d. 10 februari 2006**;
8. nog meer subsidiar vast te stellen, dat door de gewijzigde en onduidelijke eisen van V.N.I. in haar Incidenteel appel d.d. 19 juli 2011, dit zonder duidelijk aan te geven, dat er van eisenwijzigingen sprake was en zonder overlegging van enige berekening, er geen door B.Th. Hofs te betalen bedrag in de hoger beroep procedure door het Hof kan worden toegewezen, wat er ook van zij, dat dit Incidenteel appel op grond van de regels van het LPR nooit uitgebracht had mogen worden net zo min overigens als de Memorie van Antwoord van dezelfde datum;
9. nog meer subsidiar vast te stellen, dat door V.N.I. op 6 december 2010 onrechtmatig executoriaal beslag is gelegd op de woning van eisers, omdat zij de tussen partijen gemaakte afspraken hoe om te gaan met de inhoud en de verdere financiële uitwerking van het vonnis eenzijdig op grove wijze heeft geschonden.

Inzake overig:

10. Vast te stellen, dat er vanwege de foutieve gang van zaken zowel aan de zijde van de kantonrechter te Enschede als aan de zijde van het gerechtshof te Arnhem er sprake is van rechtsweigering door de betrokken rechters;
11. Vast te stellen, dat notaris mr. P. Benedek (dit met medeweten en op aansturing dan wel aandrang van V.N.I.) inzake de opdracht tot openbare veiling van de woning van eisers ten gronde foutief heeft gehandeld en de opdracht had moeten retourneren aan V.N.I..

Eisen:

1. V.N.I. opdracht te geven om de inschrijving van het conservatoir beslag bij het kadaster per omgaande door te halen, dit op verbeurte van een boete van € 1.000,-- per dag, dat V.N.I. daaraan niet voldoet, met een maximum van € 50.000,--;
2. V.N.I. te veroordelen tot een bedrag van € 10.000,-- aan smartengeld vanwege het door haar handelwijze opzettelijk verwoesten van het levensgenot van het bejaarde echtpaar Hofs gedurende een lange reeks van jaren;
3. V.N.I. te veroordelen tot betaling aan Hofs c.s. van de kosten van deze procedure.

Eisers verzoeken de rechtbank te verklaren voor recht:

1. dat V.N.I. alle door haar als gevolg van haar in deze dagvaarding verwoorde handelwijze aangerichte schade aan eisers in privé, zowel als aan De Hofakker B.V., het bedrijf van B.Th. Hofs, dat tijdens de beslagperiode in het beslagen pand was gevestigd, dient te vergoeden. Deze schade dient in een schadestaatprocedure door deskundigen te worden vastgesteld, daar dit een ingewikkelde materie betreft.

B.Th. Hofs H.M.S.Hofs-Akkermans